MOHAMED

Jacob Rombro

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

לעבענסבעשרייבונגען ❧ ❧ ❧
פון בעריהמטע מעננער ❧ ❧ ❧

מאהאמעד

גרינדער פון מאָהאַמעדאַניזמוס

זיין לעבען און קאמפף פאר א
נייע רעליגיאָן.

פון פיליפּ קראַנץ

מאהאמעד.

איינלייטונג: פּראָפעטען און זייער שיקזאַל.

מען זאָגט, אַז דיא צייט פון נסים און פּראָפעטען איז שוין פאַראיבער; אבער דאָס איז טאַקע ניט מעהר וויא געזאָגט. אין דער ווירקליכקייט זעהען מיר אויך יעצט, אין אונזערע פּראַקטישע און מאַטעריאַליסטישע צייטען, ווען דיא וויסענשאַפט מאַכט אַזעלכע ריעזענהאַפטע פאָרטשריטע און רייסט אַרויס ביי דער נאַטור איין סוד נאָך דעם אַנדערן, אַז עס קומען אויף מענשען, וועלכע ערקלע־רען זיך פאַר נביאים, פאַר שלוחים פון גאָט צו ברייגגען דיא אמת'ע גאולה, און וועלכע קריעגען אויך מעהר אָדער ווייניגער אנהענגער, גלויביגע שעפּסעלעך.

אין דער צייט, ווען מיר שרייבען דיזע צייל‌ען, געפינט זיך גראַדע אין ניו יאָרק אַ מאַן, וואָס גיט זיך אַרויס פאַר דיא דריטע פערקערפּערונג פון אליהו הנביא און וואָס איז געקומען מיט עט־ליכע טויזענד פון זיינע אבערגלויבישע אנהענגער צו רעטען, וויא ער בעהויפּטעט, דיא זינדיגע וועלט־שטאָדט פון מאָראַלישען אונטער־גאַנג. דיזער אליהו הנביא נומער 3, וואָס זיין ריכטיגער נאָמען איז דזשאהן אַלעקסאַנדער דאָואי (Dowie), ערקלערט אויך, אַז ער קורירט קראַנקע מיט גאָט'ס כוח, און פיעלע גלויבען, אַז ער האָט שוין בעוויזען אַ סך וואונדער מיט זיין געטליכער קראַפט.

אין דיא טעגליכע צייטונגען מאַכט מען פון איהם חוזק. איי־ניגע ערקלערען איהם פאַר אַ משוגענעם, אַנדערע פאַר אַ שווינדלער, און עס איז מעגליך, אַז ער איז ביידעס צוזאַמען; אָבער זיכער איז עס יעדענפאַלס, אַז ער האָט שוין געקראָגען אַ סך אנהענגער און וועט נאָך קריעגען גענוג אַנדערע צווישען אַזעלכע מענשען, וועלכע זיינען איבערהויפּט געניגט צו גלויבען אין געטליכע סודות, אין קבלה, אין וואונדער, אין דער היילקראַפט דורך אמונה א. ז. וו. אויף זייער רעכנונג לעבען אַלערליי וואהרזאגערס, קאָרטענוואר־פערס, עין־הרע אָבשפּרעכערס, בישוף־מאַכערס, קמע־מאַכערס, מאַגנעטיזאָרען, היפּנאָטיזאָרען, זאָ־גענאַנטע „קריסטליכע היילערס" א. ז. וו. ווען דיא אַלטע מיסים עדדי, דיא הויפּט־לעהרערין פון

דער זאָ־גענאַנטער „קריסטשען סייענס“ (קריסטליכע וויסענשאַפט, דאָס מיינט: דיא לעהרע, אַז מען דאַרף קיין מעדיצין און דאָקטוירים, דען אַלע קראַנקע קען מען אויסהיילען בעסער דורך אמונה) קריעגט אַזוי פיעל אנהענגער און פערעהרער, וואַרום זאָל עס דאָואי אָדער אירגענד וועלכער אַנדערער ניט קריעגען, ווען ער האָט נאָר דיא חוצפה זיך אַרויסצוגעבען פאַר אַ נביא אָדער ווען ער בילדעט זיך איין, אַז ער איז ווירקליך אַ שליח פון גאָט?

דיזע אַלע זעלבסט־געמאַכטע פּראָפעטען און נסים־מאַכערס קריעגען טאַקע גענוג אנהענגער אפילו אין דיא ציוויליזירטע לענדער. דיא ארמעע פון אבערגלויבערס, פון מיסטיקער (גלויבערס אין פערבאָרגענע סודות אַזוי וויא צום ביישפּיעל, דיא קאַבאַליסטען) איז נאָך לײדער אַ ריזיגע אפילו אין אונזערע צייטען, ווען מיר שטאָלצירען אַזוי מיט אונזערע וויסענשאַפטען און מאַטעריאַליסטישע פילאָזאָפיע. אין דיזער אַרמעע האָבען אַלע פּראָפעטען און גרינדערס פון נייע רעליגיאָנען געפונען זייערע ערשטע און טרייעסטע רעקרוטען. אַזוי איז עס געוועזען אין אַלע צייטען, אַזוי איז עס יעצט און אזוי וועט עס אויך זיין אין דער צוקונפט זאָ לאַנג מיסטיקער וועלען עקזיסטירען, זאָ לאַנג מענשען וועלען זיין אבערגלויביג.

דער אַלט־רוימישער רעדנער ציצעראָ האָט געזאָגט: „עס איז ניטאָ אַזאַ נאַר, וואָס זאָל ניט האָבען נאָך גרעסערע נאַראָנים אַלס נאָכשלעפּערס.“ דיא וואַהרהייט דערפון זעהען מיר אויף יעדען שריט, נאָר בעזאָנדערס אויף דיא ברייטע און פינסטערע פעלדער פון אבערגלויבען. יעצט, נאַטירליך, איז עס שווערער פאַר איינעם צו ווערען אַנערקענט אַלס אַ נביא, אלס שליח פון גאָט, דען דער וויסענשאַפטליכער גייסט דרינגט דאָך אויך ביסלעכווייז אַריין אין די פאָלקסמאַסען; אָבער אין די אַלטע צייטען, וואָס ווייטער אין דער פערגאַנגענהייט, איז עס אַלץ לייכטער געוועזען פאַר געוויסע מענשען זיך צו ערקלערען פאַר פּראָפעטען אָדער זאָגאר פאַר אַ פערקערפּערונג פון געטער, און אַלץ גרעסער איז געוועזען זייער צאָהל.

נאָר ניט אַלע פּראָפעטען האָבען געהאַט דעם זעלבען מזל. פיעלע פון זיי זיינען איינפאַך אומגעבראַכט געוואָרען פון זייערע

געגנער אדער זאגאר פון זייערע צורייצטע אנהענגער. מען זאגט, אז קיינער איז ניט א פראפעט אין זיין אייגענע היימאטה. דאס איז אפילו ניט ריכטיג אין גאנצען, דען דיא ערשטע אנהענגער פון א פראפעט זיינען שטענדיג זיינע קרובים אדער שכנים; אבער עס איז אמת, אז אנדערע שכנים טרעטען ארויס אלס זעהר ביטערע געגנער און פערפאלגען דעם מאן, וואס הויבט אן אויפצוטרעטען אלס א געטליכער שליח אדער פערטרעטער. פון דיזען ערשטען קאמפף אין זיין אייגענער היימאטה העננט אפ דער שיקזאל פון א פראפעט. געווינט ער, דאן קריעגט ער אלץ מעהר אנהענגער און זיין איינפלוס שטייגט אלץ ווייטער ארום; פערלירט ער, דאן כאפט ער א קורצען סוף: אויב ער שטארבט מיט א נאטירליכען טוידט אדער ניט, נאר זיין איינפלוס ווערט צושטערט און זיין נאמען ווערט פערגעסען. פאליטיש שטארבט ער דאן יעדענפאלס. יעצט ווייניגסטענס בלייבט א געדעכנים פון אזא געפאלענעם נביא אין דער געשיכטע פון רעליגיאנען אדער סעקטען, נאר אין דיא אלטע און איבערהויפט אין דיא ביז־היסטארישע צייטען איז יעדער שפור פון ניט־ערפאלגרייכע פראפעטען פערלארען געגאנגען. אן אנדענקען איז נאר געבליעבען אן דיא נביאים, וועלכע האבען א געוויסע צייט געהאט ערפאלג אדער וועלכע האבען איבערגעלאזען נאך זיך א געוויסע צאהל אנהענגער. דער איינפלוס און דער שם פון א פראפעט זיינען אימער געוועזען פראפארציאנעל צו דער צאהל פון זיינע אנהענגער, דאס הייסט פראפארציאנעל צו זיין ערפאלג. מיט פראפעטען איז דאס זעלבע וואס מיט גענעראלען: דיא זיעגערס ווערען פערשריען און געלויבט ביז'ן הימעל, דיא בעזיעגטע ווערען אויסגעלאכט און פעראכטעט, האטשע נאך זייערע פערזענליכע פעהיגקייטען קענען דיא בעזיעגטע שטעהן העכער פאר דיא זיעגערס. דער אמעריקאנער ווערטעל: „קיין זאך איז ניט אזוי ערפאלגרייך וויא ערפאלג“, בלייבט בעזאנדערס ריכטיג וועגען פראפעטען, דען אהן אנהענגער און פערעהרער ווערען זיי געהאלטען פאר דאס וואס זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט: פעריקטע טרוימערס, אויב ניט פאלקאמענע משוגעים אדער קונציגע שווינדלער.

אזא דאָואי, צום ביישפּיעל, וועלכער קריכט פון הויט צו גע־פינען אבערגלויבישע נארען, וואָס זאָלען איהם אנערקענען פאר א פערקערפּערונג פון אליהו הנביא, קען מיט דער צייט פערגעטערט ווערען פון מיליאָנען מענשען, ווען ער זאָל קריעגען א סך אנהענגער און דיא אומשטענדען זאָלען איהם צוהעלפען. ער קען נאָך אונטער גינסטיגע אומשטענדען ווערען דער גרינדער פון א נייער רעליגיאָן, אזוי וויא דער אמעריקאנער פארמער יאָזעף סמיטה, דער פּראָפעט פון דיא מאָרמאָנען. דיזער סמיטה איז אויך אויסגעלאכט און פעראכטעט געוואָרען פון זיינע שכנים אין א דערפעל פון ניו יאָרק סטייט, וואו ער איז געבאָרען אין 1805, אבער ער האָט דאָך געפונען עטליכע אנהענגער, כאָטש זיינע נביאות זיינען איינפאך געוועזן שווינדעל. זיין משונה׳דיגע לעהרע האָט איהם געקאָסט דאָס לעבען (מען האָט איהם געלינטשט אין 1844); נאָר דיזער טראגי־שער טויט האָט געהאָלפען צו פערשפּרייטען דעם מאָרמאָניזמוס, וועלכער צעהלט יעצט מיליאָנען אנהענגער. וועגען זיין לעבען און טויט דערצעהלען יעצט דיא מאָרמאָנען אזוי פיעל נסים וויא פיעל אנדערע גלויביגע וועגען דיא גרינדערס פון רעליגיאָנען. ווען דיזער מאָרמאָנען פּראָפעט, וועלכער איז געווען א גרויסער עם הארץ און האָט ניט געקאָנט ריכטיג שרייבען ענגליש, וואָלט געשטאָרבען אָדער זאָגאר געטויטעט געוואָרען מיט א יאהר צעהן פריהער, וואָלט יעצט זיכער קיין מאָרמאָנען־קירכע ניט עקזיסטירט.

ווען מען לעזט דיא לעבענסבעשרייבונגען פון דיא פּראָפעטען און גרינדערס פון רעליגיאָנען און סעקטען אין היסטאָרישע צייטען, וואַרפט זיך אין דיא אויגען, אז ניט נאָר געוויסע אומ־שטענדען האָבען זיי געהאָלפען אָדער געשעדיגט, זאָנדערן, אז דער צופאל האָט דערביי אויך געשפּיעלט א גרויסע ראָלע. ניט זעלטען האָט עס פּאסירט, דאָס א קלייניגקייט, וועלכע וואָלט קיין שום בע־דייטונג ניט געהאט אין דעם לעבען פון א געוועהנליכען מענשען, האָט גראדע ענטשיעדען דעם שיקזאל פון א זאָ־גענאנטען פּראָפעט. אָבער יעדענפאלס, אום צו קענען ארויסטרעטען אלס פּראָפעט, מוז א מענש האָבען ספּעציעלע נייגונגען און פעהיגקייטען דערצו.

פריהער פאַר אַלץ מוז ער אַליין גלויבען אין זיך, אין זיין אייגענער קראַפט, אין זיין געטליכער מיסיאָן. וואָס שטאַרקער ער איז איינגעבילדעט אין זיין מיסיאָן, אַלץ מעהר און זיכערער קען ער ווירקען אויף זיינע צוהערערם און נאָכפאָלגערס; וואָס בלינדער זיין אייגענער גלויבען, אַלץ מעהר קען ער מאַכען גלויבען אַנדערע אין זיינע ווערטער און פאַנטאַזיעס. אום אבער צו קענען זיך אַליין איינריידען אין דער פּראָפעטישער ראָלע, מוז מען בעזיצען אַן אויסערגעוועהנליכע איינבילדונגס־קראַפט, אַ ווילדע און זאָגאַר אַ קרענקליכע פאַנטאַזיע. אַזאַ מענש מוז האָבען צורודערטע נערווען אַזוי וויט, אַז דיא בילדער, וואָס שטעלען זיך איהם פאַר אין זיין שלאָף אָדער אין זיין פאַנטאַזיע, זאָלען זיך איהם אויסדוכטען אַזוי וויא אַלעס וואָלט פאָרגעקומען פאַר זיינע אויגען.

עס איז יעדענפאַלס בעוואוסט, אַז פיעלע פּראָפעטען האָבען געליטען פון פערשיעדענע נערוועז־קראַנקהייטען און זאָגאַר פון עפּילעפּסיע (דיא פאַליגע), ווען מען קריעגט האַלוצינאַציאָנען, דאָס הייסט, ווען פאַנטאַסטישע בילדער שיינען וויא ווירקליכע. ווען אַזאַ נערוועז־קראַנקער מאַן זעהט אין זיינע האַלוצינאַציאָנען, צום ביישפּיעל, אַ מלאך גבריאל, וויא מאַהאָמעד האָט עס בעהויפּטעט, דאַן וועט ער שוין אין דעם גלויבען ווען דיא נערוועז־אַטאַקע וועט פאָראיבערגעהן. דער איינדרוק פון דער איינגעבילדעטער ערשיינונג וועט בלייבען איינגעקריצט אַזוי וויא דאָס וואָלט געשעהען אין דער ווירקליכקייט. זיינע האַלוצינאַציאָנען וועט ער בעטראַכטען פאַר גאָט׳ס וואונדער, און וועט פאָלגליך אויך ווירקען אויף זיינע אבערגלויבישע צוהערער, אויב ער וועט נאָר בעזיצען גענוג רעדנער־קראַפט איבערצוגעבען זיינע איינבילדונגען אין לעבעדיגע פאַרבען און מיט גרויס ענטהוזיאַזמוס.

ווייטער מוז אַ פּראָפעט זיין, זאָ צו זאָגען, אַ האַרץ־מענש. דאָס הייסט, ער מוז אַליין בעוועגט ווערען פון געפיהלען און מוז אַפּעלירען צו דיא געפיהלען פון זיינע צוהערער, אָבער ניט צו זייער פערשטאַנד. וואָס ווייניגער געזונטען פערשטאַנד און קענטניסע ער בעזיצט, איז עס אַלץ בעסער פאַר זיין פּראָפעטען־ראָלע, דען

זיינע קריטישע פעהיגקייטען וועלען אַלץ קלענער און שוואַכער זיין און זיין גלויבען וועט פערשטאַרקט ווערן. פערנינפטיגע קריטיק איז טויטליך פאַר יעדען אונבעגרינדעטען גלויבען, פאַר יעדען מיסטיציזמוס. און אַזאַ קריטיק שטיצט זיך צוערשט אויף וויסען, אויף קענטשאַפט. מיר זעהען דאַרום, אַז אַלע פּראָפעטען זיינען טאַקע געווען אונוויסענדע מענשען, יעדענפאַלס זיינען זיי ניט געווען געבילדעטער, וויא דיא מענשען אַרום זיי. גייסטיג זיינען פּראָפעטען קיין מאָל ניט געשטאַנען העכער פאַר זייער דור. מייסטענס זיינען זיי געווען קינדער פון פּראָסטען פאָלק און האָבען געלעבט, געדיינקט און געפיהלט, וויא זייערע גלייכע.

אויך מוז אַ פּראָפעט בעזיצען אַ געוויסע רעדנער קראַפט, אַ פעהיגקייט צו בעאיינפלוסען, צו מאַכען גלויבען און צו בעהערשען זיינע צוהערער און אנהענגער. ער דאַרף האָבען וואָס מען רופט „מאַגנעטישע קראַפט" און וואָס בעדייטעט אין דער ווירקליכקייט אַ פעהיגקייט צוצוציהען מענשען און איבער זיי צו קאָמאַנדעווען.

וואָס גרעסער דיזע אַלע אייגענשאַפטען — שלעכטע און גוטע צוזאַמען—זיינען ענטוויקעלט ביי אַ מענש, וואָס וויל שפּילען די ראָלע פון אַ געטליכען מאַן, אַלץ אַ גרעסערער פּראָפעט קען ער ווערען און אַלץ זיכערער איז זיין ערפאָלג אונטער גינסטיגע אומשטענדען.

דער ערפאָלגרייכסטער פּראָפעט אין היסטאָרישע צייטען איז אָהנע צווייפעל געווען דער קעמעלטרייבער מאַהאָמעד, דער גרינדער פון אַ שטרענג־מאָנאָטעאיסטישע רעליגיאָן, וועלכע צעהלט יעצט צעהנדליגע מיליאָנען אנהענגער און וועלכע האָט געמאַכט אַ געוואַלדיגע איבערקעהרעניש אין דער וועלט. וויא אַזוי ער האָט אָנגעפאנגען צו שפּיעלען דיא געפעהרליכע ראָלע פון אַ פּראָפעט, וויא ער האָט געקעמפפט געגען זיינע שונאים, וואָס ער האָט געפּרעדיגט און אויפגעטאָן און וואָס פאַר פאָלגען זיין רעליגיעזע לעהרע האָט ארויסגערופען אין אַזיען און אין אייראָפּאַ ביי דיא ציוויליזירטעסטע פעלקער אין מיטעלאַלטער — דאָס וועט ערקלערט ווערען אין דיזען ביכעל.

.1

מאהאָמעד'ס יוגענד.

דער גרינדער פון דער מוסולמאַנער רעליגיאָן האָט אפילו גע־הערט צו דער אריסטאָקראַטיע פון דער הייליגער שטאָדט מעקאַ, אָבער זיין פאָטער אבדאַלאַה איז געווען איינער פון דיא אָרימסטע פון זיין שטאַם. מאהאָמעד איז געוואָרען א יתום נאָך מיט אַ מאָ־נאַט פאַר זיין געבורט, און זיין מוטער איז געשטאָרבען, ווען ער איז אַלט געווען 6 יאָהר. דאָס פערמעגען, וואָס זיין פאָטער האָט איהם איבערגעלאָזען, איז בעשטאַנען פון 2 קעמלען, עטליכע שאָף און 1 אַלטע שקלאַווין. נאָך דעם טויט פון זיין מוטער, וועלכע האָט געהערט צום אַריסטאָקראַטישען און מעכטיגען שטאַם קאָרעישיט, וואָס האָט געהערשט אין מעקאַ און האָט אויפגעפאַסט אויף דעם דאָרטיגען אַלטען הייליגען טעמפעל מיט דעם געטליכען שטיין קאַאבאַ, איז דער יתום איבערגעגעבען געוואָרען צו זיין זיידען אבדיעל־מוטאַליב. נאָר אַ קורצע צייט נאכדעם האָט איהם גענומען צו זיך זיין אָנקעל אבו־טאַליב, וועלכער האָט געהאַנדעלט מיט קאַראַוואַ־נען אַלס הענדלער.

דיא צייט פון זיין געבורט איז ניט בעשטימט גענוי. נאָך גרינדליכע היסטאָרישע נאָכפאָרשונגען איז ער געבאָרען געוואָרען אין 570 אָדער 571 יאָהר פון דער קריסטליכער צייטרעכנונג. זיין געבורט איז שפּעטער פערבונדען געוואָרען מיט נסים, וויא דער שטייגער איז מיט אַלע פּראָפּעטען. אייניגע פון דיא נסים זיינען נאָך אַראַבישע לעגענדען צוזאַמענגעפלאָכטען געוואָרען מיט וויכ־טיגע היסטאָרישע פּאַסירונגען אין 570 יאהר.

אַרום יענער צייט האָבען, נעמליך, צוויי מעכטיגע מלכים גע־קעמפפט וועגען דיא הערשאַפט איבער דער וועלט. דאָס איז גע־ווען אַ פּאָרטזעצונג פון דעם אַלטען קאַמפף צווישען פּערסיען און גריכען. יוסטין דער צווייטער איז דאַן געווען דער הערשער פון דער ביזאַנטישער אימפּעריע און דער בעריהמטער חאָזראָ אנושיר־וואַן, דער „קעניג פון דיא קעניגע“, האָט געהערשט אין פּערסיען און

האָט פערשפרייטעט זיין מאַכט ווייט אַרום ביז יעמען און אַראַביען. דער קאַמפף צווישען דיזע ביידע אימפעריעס איז ניט נור געווען אַ פּאָליטישער, זאָנדערן אויך אַ רעליגיעזער, דען דיא פּערסען, דיא פערעהרער פון דעם זונען־גאָט מיטראַ און פון פייער, דיא אנהענגער פון דער זאָ־געגנאַנטער זאָראָאַסטרישער רעליגיאָן, האָבען אויך געזוכט צו בעקעהרען אַנדערע פעלקער און זיינען געקומען אין אַ צוזאַמענשטויס מיט אידישע און בעזאָנדערס מיט קריסטליכע מיסיאָנערען אפילו אין רוים זעלבסט. (*) אין פערלויף פון יאהרהונדערטע האָט אַזיען געקעמפפט מיט אייראָפּא וועגען דיא אויבערמאַכט איבער דער וועלט, צוערשט זיינען דיא קעמפפערס געווען פּערסען און גריכען, נאַכהער מאָהאַמעדאַנער און קריסטען ביז דיא אַראַבער זיינען פעריאָגט געוואָרען פון שפּאַניען אין 15־טען יאהרהונדערט.

נאָך אין יאָהר 570 האָבען דיא גריכען געקראָגען מיטהעלפערס געגען דיא פּערסען און דיא אַביסיניער, וועלכע זיינען שוין דאַן געוועזען בעקעהרט צום קריסטענטהום. דער אַביסיניער נעגוס (קעניג) האָט געשיקט אַ גרויסע אַרמעע נאָך זיד־אַראַביען, אום צוצוקומען צום פּערסישען גרענעץ און זיך צו פערבינדען מיט דער גריכיש־רוימישער אַרמעע געגען דעם פּערסישען הערשער. דיא אַביסיניער האָבען מיטגעבראַכט אַ סך עלעפאַנטען, און דיא אַראַבער, פאַר וועלכע דאָס איז געווען אַ נייעס, האָבען אַ נאָמען געגעבען דיזע צייט „דער עלעפאַנטען יאָהר.“ דיא אַביסיניער האָבען געלאַנדעט אין יעמען און האָבען זיך אַ לאַז געטאָן נאָך מעדינאַ, וועלכע האָט דאַמאַלס געהייסען יאַטריב און וועלכע איז געווען אונטער דער הערשאַפט פון דיא פּערסען. אויפ'ן וועג האָבען זיי געמוזט צוקומען

(*) עס איז בעוואוסט, אַז דיא אַלטע פּערסישע אָדער זאָראָאַסטרישע רעליגיאָן האָט געהאַט אַ סך אַנהענגער אין דער רוימישער אימפּעריע אפילו לאַנג־לאַנג נאָכדעם וויא דיא קריסטען האָבען געזיעגט און דיא פּאַפּסטען האָבען זיך בעפעסטיגט. דער מאָהאַמעדאַניזמוס האָט ביטער בעקעמפפט דיזע ביידע עלטערע רעליגיאָנען און האָט כמעט אין גאַנצען אויסגעראָטעט דיא זאָראָאַסטריאַנער.

צו מעקא, וועלכע איז זייט דיא עלטעסטע צייטען געווען דער רע־ליגיעזער צענטער פון דיא אראבישע שטאמען. דיא קארעישיטען, וועלכע האבען געהערשט אין דיזער הייליגער שטאדט, ווייל זיי האבען געהאלטען דעם קאאבא־טעמפעל אין זייערע הענד, האבען נאך לאנגע בעטראכטונגען בעשלאסען זיך צו בעפעסטיגען און צו וועהרען זיך געגען דיא אביסיניער ארמעע. נאר דאן האט געטראפען א נס. וויא נאר דיא אביסיניער האבען בעלאגערט דיא הייליגע שטאדט, האט צווישען זיי אויסגעבראכען א גאנץ אונבעקאנטע שרעקליכע מגפה. אזוי פיעל פון זיי זיינען מיט א מאל געשטארבען אין איין נאכט, אז דיא לעבעדיג געבליבענע מענשען זיינען זיך צולאפען אין שרעק צוריק נאך יעמען, און דיא מייסטע פון זיי זיינען אויפ׳ן וועג אויסגעשלאכטעט געווארען פון וואנדערנדע בע־דואינען.

אין דערזעלבער נאכט, ווען דיא אביסיניער האבען „געכאפט אזא מפלה לעבען מעקא און דער ביזאנטישער אימפעראטאר האט געמוזט אויפגעבען זיינע פלענער צו בעהערשען אראביען, האט גע־טראפען נאך א נס, וויא דיא מאהאמעדאנער דערצעהלען: אין דעם הויפט־פאלאץ פון כאזראי אנושירוואן זיינען אלע הייליגע זאכען איבערגעקעהרט און צובראכען געווארען און דער הייליגער נר תמיד, דער צייכען פון דער געטליכער קראפט, איז פלוצלינג פערלאשען געווארען.

אט אין דיזער נאכט איז עס געבארען געווארען אין איינער פון דיא ארימסטע הייזער פון מעקא מאהאמעד, וועמען עס איז בעשערט געווען צו ברעכען דיא מאכט פון ביידע גרויסע אימ־פעריעס און צו פערשפרייטען דיא מוסולמאנער רעליגיאן איבער דער אלטער וועלט.ביידע נסים זיינען געוויס אויסגעטראכט גע־ווארען לאנג נאכדעם וויא מאהאמעד׳ס נאכפאלגער האבען מיט פייער און שווערד געצוואונגען פיעלע פעלקער צו אנערקענען דעם קעמעל־טרייבער מאהאמעד פאר דעם ריכטיגען פראפעט. אבער אין דיזע מעשות איז דאך אויסגעדריקט א גרויסע היסטארישע וואהרהייט, נעמליך: אז דיא געבורט פון מאהאמעד איז געווען א

טויטקלאפ פאר דיא ביזאנטישע און פערסישע אימפעריעם און פאר זייערע רעליגיאָנען אין אזיען און אין אפריקא.

נאָך דער נידערלאגע פון דער אביסיניער ארמעע (דאָס איז א היסטאָרישער פאקט) אויפ'ן וועג צום פערסישען גרענעץ איז עס דיא פערסען געלונגען צו פעריאגען דיא אביסיניער אויך פון יעמען און צו בעהערשען א קורצע צייט אראביען, וויא עס איז איבערהויפט מעגליך געוועזן צו בעהערשען אזא לאנד, וואָס איז אימער בעזעצט געוועזן פון וואנדערנדע און רויבערישע בעדואינען און פון פיעלע שטאמען, וועלכע האָבען געקעמפפט צווישען זיך. דיא הערשאפט האָט זיך געוועהנליך ארויסגעצייגט אין גארניזאָנען, וועלכע זיינען געהאלטען געוואָרן אין דיא גרעסערע שטעדט, בעזאָנדערס אין דיא פאָרטען.

אָבער לאָמיר לאָזען דיא נסים צו דיא גלויביגע אָן א זייט און בעטראכטען וואָס מען וויים פון דעם לעבען פון מאהאָמעד ביז ער האָט אָנגעפאנגען זיך ארויסצוגעבען פאר א פראָפעט.

זיינע קינדערשע יאָהרען האָט ער פערבראכט אין ארמוטה. קיין זאך האָט דאן ניט אָנגעצייגט אויף זיין צוקינפטיגע וועלט־איבערקעהרענדע ראָלע. זיינע אָנקלען האָבען ביי זייער בעסטען ווילען איהם ניט געקענט פיעל העלפען, ווייל זיי זיינען אויך געווען אָרימע מענשען. דארום האָט ער געמוזט פאסען קעמלען און שעפסען, ווען ער איז נאָך געווען א גאנץ יונגער אינגעל, און נאכהער טרייבען קעמלען, ווען ער האָט שוין געקענט בעגלייטען זיין אָנקעל אבו־טאליב אין דיא קאראוואנען־רייזען נאָך סיריען. אין איין סורא (קאפיטעל) פון קאָראן האָט ער זיך אזוי אויסגעדריקט וועגען זיין אָרימע יוגענד: „האָט דען גאָט דיך ניט געפונען אלס יתום און דיך ניט בעשיצט? האָט ער דיך ניט געפונען אָרים און געמאכט רייך? האָט ער דיך ניט געפונען אויף א פאלשען וועג און ניט ארויפגעפיהרט אויף א ריכטיגען וועג?“

איין מאָל, ווען ער איז אלט געווען א יאָהר פופצעהן, האָט ער בעגלייטעט זיינע אָנקלען, וועלכע האָבען געפאָכטען צוזאמען מיט אנדערע קאָרעישיטען געגען דעם בעדואינער שטאם בני־

חאוואזין. ער האָט דאַן געהאָלפען זיינע אָנקלען, קליבענדיג דיא פאַלענדע פיילען.

פון אירגענד וועלכע ערציהונג און בילדונג אפילו נאָך יענע בארבארישע צייטען אין אראביען האָט גאָר קיין ריידע ניט גע־קענט זיין. דער צוקינפטיגער פראָפעט האָט אפילו ניט געלערנט לעזען און שרייבען. ביז 24 יאָהר האָט ער געדיענט ביי זיינע אָנקלען אלס פאַסטוך און קעמעל־טרייבער. וואָס ער האָט געטאָן און געטראַכט אין דיא פרייע מינוטען אָדער ווען ער איז געלעגען בשעת דיא שעפסען און קעמלען האָבען זיך געפאַסעט, דאָס ווייס מען ניט. דיא אראבישע פאַנטאַזיע האָט אויסגעטראַכט פיעלע וואונדערליכע געשיכטען וועגען אַלע יאָהרען פון זיין לעבען. נעה־מענדיג אין אנבעטראַכט, דאָס ער האָט געהאַט אַ פּאָעטישע נאַטור מיט אַ זעהר צורייצטע פאַנטאַזיע, וויא זיינע סוראַס אין קאָראַן צייגען עס, מוז מען אָננעהמען, אַז ער האָט ניט ווייניג פאַנטאַזירט אין זיין יוגענד. דערצו נאָך האָט ער פון קינדהייט אָן געליטען פון דער פאַליגער קראַנקהייט, וועלכע האָט איהם ניט פערלאָזען ביז'ן טויט. דאָס צייגט, אַז ער איז געווען נערווען־קראַנק, און זיין גייסטיגער צושטאַנד איז ניט געווען אַ רעגעלמעסיגער. ער האָט דארום אויך געמוזט ליידען פון האַלוציניאַציאָנען.

.2

מאַהאָמעד'ס אנפאַנג אַלס פּראָפעט.

אין 594טען יאָהר איז פאָרגעקומען אַן ענדערונג אין זיין לעבען. אַ רייכע אלמנה מיט דעם נאָמען חאַדידזשא, זיינע אַ ווייטע קרובה, האָט געוואָרפען אַן אויג אויף איהם אַלס אַ שעהנעם און רוהיגען יונגען מאַן, און האָט איהם געמאַכט פאַר דעם אָנפיהרער פון איהרע קאַראַוואַנען. אין אַ יאָהר אַרום האָט זיא מיט איהם חתונה געהאַט. איהר איז שוין דאַן געווען 40 יאָהר און איהם אַ יאָהר 25. דאָך איז ער געווען זעהר צוגעבונדען צו איהר און, וויא מען רעכענט, ניט בלויז אויס דאַנקבאַרקייט. ער האָט איהר געאַכטעט ביז דיא לעצטע מינוט פון איהר לעבען, האָט געפאָלגט איהרע ראַטהען און האָט שטאַרק בעדויערט איהר טויט.

זי איז אָהנע צווייפעל געווען אַ זעהר קלוגע און מוטהיגע פרוי. דיא מאָהאַמעדאַנער דערצעהלען וועגען איהר פיעלע נסים און האַלטען איהר פאַר איינע פון דיא גרעסטע און בעסטע פרויען אין דער וועלט. וועגען איהר חתונה מיט אַ מאַן, וואָס נאָך זיין אַלטער, האָט ער געקאָנט זיין זאָגאַר איהר זוהן, דערצעהלען זיי, אַז צוויי מלאכים האָבען זיך בעוויזען, ווען ער האָט זיך צוריקגעקעהרט נאָך זיין צווייטער קאַראַוואַן־רייזע אין סיריען, און האָבען איהר אָנגעקינדיגט, אז זיא זאָל ווערען זיין ווייב. נאָך אַלע בעריכטען האָבען זיי געלעבט גאַנץ געמיטהליך און זאָגאַר גליקליך. זיא האָט נאָך צייט געהאַט צו שענקען איהר יונגען מאַן זעקס קינדער, דריי זיהן און דריי טעכטער. דיא זיהן זיינען געשטאָרבען אין דער קינדהייט. דיא טעכטער זיינען שפּעטער געוואָרען זיינע אנהענגער. איינע פון זיי, פאַטימאַ, האָט זיך בעזאָנדערס אויסגעצייכענט און ווערט זעהר פערעהרט פון אַלע מוסולמאַנער. איהר לעצטע, טאָכטער האָט חאַדידזשאַ געהאַט, ווען זיא איז שוין אַלט געווען 51 יאָהר. דרייצעהן יאָהר שפּעטער איז זיא געשטאָרבען צום גרעסטען בעדויערען פון דעם פּראָפעט זעלבסט און אַלע, וועלכע האָבען איהר געקענט.

דיא גאַנצע צייט ביז איהר טויט איז ער איהר געבליבען טריי. אויס אַכטונג אָדער דאַנקבאַרקייט צו איהר האָט ער בע־שרענקט דיא ווילדע ליידענשאַפט צו פרויען, וועלכע ער האָט אויף דער עלטער ארויסגעוויזען און צוליעב וועלכע ער האָט בעוויליגט פּאָליגאַמיע (פיעל־ווייבעריי). מען רעכענט אויך, אַז ביז זיין חתונה מיט כאַדידזשא האָט ער קיין פערקעהר געהאַט מיט פרויען. עס איז מעגליך, אַז אַלע זיינע ליידענשאַפטען און פעהיג־קייטען האָבען זיך אָנגעפאַנגען ארויסצו־ווייזען ארום דעם אַלטער, ווען ביי אַנדערע ווערען זיי שוין אָבגעשוואַכט, דען זיין פּראָפּע־טען־ראָלע האָט ער אָנגעפאַנגען, ווען ער איז שוין געוועזען 40 יאָהר.

אָבער אויך דאַן, ווען ער האָט זיך ארומגערינגעלט מיט פיעלע יונגע און שעהנע מיידלעך, האָט ער שטענדיג געליובט דיא אַלטע חאַדידזשאַ און האָט בעדויערט איהר טויט. ער פלעגט איהר אַזוי אָפּט דערמאָנען צום גוטען, אַז דיא שעהנע אאישאַ, וועלכע ער האָט בעזאָנדערס געליעבט אויף דער עלטער, איז אייפערזיכטיג געוואָרען אויף דיא געשטאָרבענע און האָט איהם איין מאָל אַ פרעג געטאָן: „זאָג מיר, בין איך ניט בעסער וויא חאַדידזשאַ? זיא איז דאָך געוועזען אַלט, אָהן ציינער און מיאוס. דו ליעבסט מיך מעהר, וויא דו האָסט איהר געליעבט, ניט אמת?" ער האָט איהר אָבער גלייך געענטפערט אָהן צערעמאָניעס: „אָה, ניין, ביי אַלאה, ניין! זיא האָט געגלויבט אין מיר מעהר וויא אירגענד וועלכער אַנדערער. אויף דער גאַנצער ערד האָב איך נאָר געהאַט איין פריינד, און דאָס איז געוועזען חאַדידזשאַ."

איבער 15 יאהר האָט מאהאָמעד געפיהרט דיא געשעפטען פון זיין רייכער פרוי און אין דער צייט איז ער עטליכע מאָל געוועזען מיט זיינע קאַראַוואַנען אין סיריען, וואו ער האָט געהאַט דיא געלעגענ־הייט צו זעהען דיא וועלט און צו בעקענען זיך מיט אידען און קריסטען און עפּעס צו לערנען פון זיי, וויא מיר וועלען עס שפּע־טער זעהען. ער האָט זיך דיא גאַנצע צייט אויפגעפיהרט אַזוי עהרליך און פריעדליך, אַז ער האָט געוואונען דיא אַכטונג פון פיעלע מיטבירגער. פון צייט צו צייט פלעגט ער אַוועקגעהן צו דיא בערג

הארא הינטער מעקא, און דאָרט זיך פערטיעפען אין זיינע געדאַנ־
קען און פאַנטאַזיעס. וואָס ער האָט געטראַכט, זיצענדיג אַזוי אין
דער וויסטע, קען מען נאָר אורטהיילען נאָך זיינע לעהרען אין
קאָראַן. עס איז זיכער, אַז ער האָט געטראַכט וועגען גאָט און
דיא געהיימניסע פון דער נאַטור און אַז זיין קרענקליכע פאַנטאַזיע
האָט איהם פערטראָגען ווייט אין דער איינגעבילדעטער וועלט.

נאָך דיא אַראַבישע לעגענדען פלעגט ער נאָך אין זיינע יונגע
יאָהרען ארויסגעהן יעדען יאָהר אויף א גאַנצען מאָנאַט אין דער
וויסטע און טראַכטען וועגען דיא וועלט. דער רייכטהום פון זיין
פרוי האָט איהם ערלויבט אָבצוגעבען זיך אין גאַנצען צו זיינע רע־
ליגיעזע מחשבות און געפיהלען, וועלכע האָבען איהם אַלץ מעהר
בעהערשט וואָס עלטער ער איז געוואָרען. ביז 40 יאָהר האָט ער
אַזוי געטראַכט אין איינזאַמע ערטער, מייסטענס אין דער וויסטע־
נעס, און האָט געשוויגען. זיין איינציגע אַנפערטרויטע איז אין
יענער צייט וואהרשיינליך געווען זיין קלוגע פרוי חאדידזשא, וועל־
כע איז אויך נאַכהער געווען דיא ערשטע צו גלויבען אין זיין געט־
ליכע מיסיאָן, און זיין פּראָפעטען־ראָלע. מען רעכענט, אַז ער האָט
איהר עטליכע מאָל מיטגענומען אין דיא איינזאַמע ערטער, וואו
ער פלעגט בעזאָנדערס ליעב האָבען צו פערטראַכטען זיך.

זיכער איז עס יעדענפאַלס, אַז ער האָט לאַנג איבערגעטראַכט
אַלעס וואָס עס איז איהם אויסגעקומען צו הערען פון דיא אידען,
קריסטען און דיא זאָ־גענאַנטע חאניפען (אַראַבער וואָס האָבען זיך
אָבגעטרייסעלט פון געצענדיענסט און געגלויבט אין איין גאָט), מיט
וועלכע ער האָט זיך צוזאַמענגעטראָפען אויף זיינע רייזען און מיט
וועלכע ער האָט שטענדיג געזוכט צו פערפיהרען געשפרעכען. וואָס
מעהר ער האָט געטראַכט, איז ער אַלץ פעסטער געקומען צו דער אי־
בערצייגונג, אַז דיא געצענדיענערשע רעליגיאָן פון זיין אייגענעם
שטאַם און פון דיא מייסטע אַראַבען איז שענדליך און העסליך און
אַז עס קאָן נאָר געבען איין ריכטיגער גלויבען: דער גלויבען אין
איין איינציגען גאָט. ער איז אַזוי ביסלעכווייז געקומען צו דעם

שטרענגען מאַנאַטעאיזמוס, וועלכען ער האָט אויסגעדריקט אין קאָראַן.

עס איז שווער צו זאָגען, וויא לאַנג ער וואָלט אזוי געטראַכט אין דער וויסטענעס, ניט וויסענדיג וואָס ער זאָל אָנפאַנגען צו טאָן, אום ארויפצובריינגען זיינע ברידער, אַלע אראַבען, אויף אַ ריכטי־גען וועג, ווען איין מאָל וואָלט זיך איהם ניט אויסגעדוכט, אז אַ שליח פון הימעל איז ערשיענען פאר זיינע אויגען און האָט איהם בעפוילען צו פּרעדיגען דעם גלויבען אין איין גאָט. נאָך דיא מאַ־האָמעדאַנישע לעגענדען האָט עס פּאַסירט אין דעם מאָנאַט ראמאַ־דאַן פון 610 יאָהר, ווען ער האָט געדרעמעלט אין הייל פון דיא בערג הארא נאַכדעם וויא ער איז געפאַלען אָן אויסגעמאַטערטער פון לאַנגע ארומוואַנדערונגען און טראַכטענים. ער אליין גיט אזוי איבער דיזע געטליכע ערשיינונג אין קאָראַן: „פּלוצלונג האָב איך דערפיהלט א י ן ש ל אָ ף, אַז אימיצער איז צוגע־קומען נאָהענט צו מיר און האָט געזאָגט: „ל ע ז!“ איך האָב געענטפערט: „נ י י ן!“ דאַן האָט ער מיך אַזוי צוגעדריקט, אַז איך האָב געמיינט, דאָס איך שטארב, און האָט וויעדערהאָלט: „ל ע ז!“ איך האָב זיך וויעדער ענטזאגט און ער איז וויעדער ערשיענען און האָט מיך צוגעדריקט; און איך האָב דערהערט דיא ווערטער: „לעז אין נאָמען פון דיין גאָט, וועלכער שאַפט, שאַפט דעם מענשען פון אַ בלוטיגען קערנדעל. לעז: דיין גאָט, ער איז בארמהערציג, ער גיט צו וויסען דורך אַ שרייב־שטעקעלע, גיט וויסען דעם מענשען דאָס, וואָס ער האָט ניט געוואוסט.“ ווען איך האָב איבערגעלעזען, איז דיא ערשיינונג אָבגעטראָטען פון מיר, און איך האָב זיך אויפגעכאַפּט. און איך האָב געפיהלט, אַז דיזע ווערטער זיינען פערשריעבען אין מיין הארץ.“

אין דער גרעסטער אויפרעגונג איז ער אַוועק פון דער וויסטע־נעס אַהיים און האָט באַלד דערצעהלט זיין פרוי, וואָס ער האָט געזעהען און געהערט אין חלום. ער האָט עס דערצעהלט מיט אַזאַ בעגייסטערונג און טיעפען גלויבען, דאָס איינער פון איהרע קרובים, ווען זיא האָט צוגערופען אויסהערען דעם נס, האָט גלייך בע־

מערקט: „אויב דאָס איז אמת, חאַדידזשאַ, הייסט עס, אַז אויף איהם איז אַרויף דער גרויסער נאָמוס (דאָס מיינט וואַהרשיינליך דער געטליכער גייסט), וועלכער האָט זיך אַ מאָל בעוויזען צו משה'ן, און דאַן הייסט עס, אַז ער איז דער נביא פון אונזער פאָלק."

עטליכע וואָכען נאָכדעם איז מאַהאָמעד רוהיג געבליבען צו הויזע. נאָר איהם האָט געצויגען אין דער וויסטענעס, פיליכט ווען ער ווידער זעהען דיא וואונדערבאַרע ערשיינונג. שטונדען־לאַנג האָט ער דאָרט איין טאָג געוואַנדערט צווישען דיא בערג זעהר אַ דערשלאָגענער און פערצווייפעלטער. ער האָט זיך געפיהלט אזוי שלעכט און אונגליקליך, דאָס ער האָט געוואָלט זיך אַראָפּוואַרפען פון אַ הויכען באַרג, אום ערלייזט צו ווערען פון זיין האַרצקלעמע־נעס. נאָר גראַדע אין דיזער מינוט האָט עפּעס אַ וואונדערבאַרער שיין אַ שוועב געטהאָן פאַר זיינע אויגען, און אַ רוהע האָט זיך צוגאָסען איבער זיין האַרץ. נאָר קערפּערליך איז ער געוועזען זעהר שוואַך און אויסגעמאַטערט. אַהיים איז ער געקומען אין פיעבער־האַפטען צושטאַנד. עס האָט איהם געטרייסעלט, זיין קערפּער האָט געציטערט. ער איז אַרויס אין גאָרטען, וואו מען האָט איהם איינגעוויקעלט אין אַ פלאַשטש. דאַן האָט ער זיך געלייגט אויף דער ערד, דען ער האָט געפיהלט, אַז אַן אַטאַקע פון דער פאַליגער קראַנקהייט קומט אויף איהם אָן. אין דער צייט, ווען ער האָט געקראָגען ספּאַזמען, האָט ער דערהערט פאָלגענדע ווערטער, וועלכע ער האָט נאָכהער איבערגעגעבען אין קאָראַן: „דו, איינגעוויקעלטער אין אַ פלאַשטש, שטעה אויף! פּרעדיג דיין גאָט! לויב איהם! דיינע קליידער רייניג אָפּ! אונריינקייט — מיידע איהר אויס! זיי ניט גוט אויס האַבזוכט און האַלט זיך פעסט אָן דיין גאָט!"

נאָכדעם איז ער שוין זיכער געוואָרען ביי זיך אין האַרצען, אַז ער איז ווירקליך גאָט'ס שליח צו פּרעדיגען דעם ריכטיגען גלויבען פאַר זיין פאָלק און צו צושטערען זייער געצענדיענסט. דיזער גלויבען איז אַלץ פעסטער געוואָרען ביי איהם שפּעטער, ווען ער האָט איבערגעגעבען זיינע ווייטערע געשפּרעכען מיט גאָט אָדער מיט מלאכים אין האַלב־פּאָעטישע האַלב־פאַנטאַסטישע בילדער מיט

ווערטער, וועלכע קלינגען יעצט, ווען מען לעזט זיי אין קאראַן, אזוי וויא רייד פון א היצקריינק.

דיא ערנסטעסטע און גרינדליכסטע נאטור־פאָרשער פון מאַ־האמעד׳ס לעבען און פון קאראַן גיבען צו, אז ער איז ניט געווען א שארלאטאן, אז ער האָט קיינעם ניט געמיינט צו נארען, ווייניג־סטענס אין אָנפאנג פון זיין פּראָפעטען־ראָלע, און אז ער האָט גאַנץ אויפריכטיג געגלויבט אין דיא וואונדערבארע ערשיינונגען, וועלכע ער האָט געזעהן אין דער צייט פון זיינע נערוועך־אטאקען און שפּאז־מען. דיא איינפאכקייט פון זיינע אייגענע שילדערונגען איבער די ערשטע וואונדערבארע ערשיינונגען, וועלכע האָבען נאָר געקענט זיין האלוצינאציאָנען פון א גייסטיג־קראנקען מענשען, צייגט אויך, אז ער האָט עס ניט אויסגעטראכט. ווען ער וואָלט געמיינט צו נארען דעם עולם, וואָלט ער עס בעשריעבען מיט שענערע פּארבען און געשילדערט מיט מעהר צוזאמענהאנג און פערשטאנד. דער אונזין פון דיא ווערטער, וועלכע האָבען זיך איהם געדוכט אלס געט־ליכע, ווען זיינע קראנקע נערווען זיינען צורודערט געווען נאָך לאַנגע וואנדערונגען און מחשבות איבער גאָט און דיא וועלט, קע־נען טאקע נאָר געגליכען ווערן צו דיא רייד פון א משוגענעם אָדער פון איינעם, וואָס ליגט אין היצקריינק. דיא מאָהאמעדאנער טע־אָלאָגען האָבען געזוכט און זוכען נאטירליך פערבאָרגענע סודות אין דיזען אונזין, אין דיזע ווערטער פון א צומישטען קאָפּ, אבער פאר יעדען פערנינפטיגען מענשען איז עס קלאָר, אז דאָס זיינען איינפאך האלוצינאציאָנען.

נאָר דורך זיין פעסטען גלויבען אין זיינע אייגענע קראנק־האפטע פאנטאזיען האָט ער געוואונען אנהענגער און געזיעגט. דיא האלוצינאציאָנען, פאר וועלכע מען שפּאַרט אָפּט איין אין א דול־הויז, ווערען געטליכע אָפּענבארונגען, ווען איינער ערקלערט זיך און ווערט אנערקענט פאר א פּראָפעט.

אזוי יעדענפאלס איז געווען דער אָנפאנג פון מאהאָמעד׳ס קאריערע אלס נביא.

דער נעכסטער שריט איז געווען צו קריעגען עטליכע אנהענ־

גער, דיא ערשטע נאָכפאָלגער, פון וועלכע דער ערפאָלג און שיקזאַל פון יערען נביא הענגט אָפּ.

נאָר איידער מיר געהען שילדערען מאַהאָמעד'ס וויטערע אויפּטואונגען ביז ער איז געוואָרען דער הערשער פון אראַביען, ווע‍לען מיר פריהער ווארפען א בליק אויף דעם דאמאָלסדיגען צושטאנד פון דיזען מערקווירדיגען לאנד, וואָס איז אזוי רייך געווען אין נביאים און פּאָעטען וויא פּאַלעסטינע. דאָס איז נויטווענדיג אום צו פערשטיין, וויא און ווארום מאַהאָמעד איז געקומען צו זיינע רעליגיעזע געדאנקען, וועלכע האָבען געפונען אזא גרויסען און טיעפען אָפּקלאנג אין דיא הערצער פון אַלע קינדער פון ישמעאל.

.3

דער צושטאַנד פון אַראַביען אין מאַהאָמעד'ס צייט.

אויב דיא בעדואינען, דיא קינדער פון דער אַראַבישער וויס־טענעס, זיינען נאָך ביז היינט צו טאָג געבליבען אַזוי ווילד וויא מיט טויזענדער יאָהרען צוריק, זאָ האָבען אָבער דיא אַראַבישע שטאַמען, וואָס האָבען זיך בעזעצט אין דיא געגענדען לעבען דיא ברעגעס פון רויטען ים (דיזע געגענדען טראָגען דעם נאָמען „גליקליכע אַראַב־יען") דערגרייכט צו א צימליך הויכע קולטור־שטופע אין דיא גרוי־אַלטע צייטען. דיא צענטערס פון דיזע קולטור און פון דעם האַנ־דעל, וועלכער איז געפיהרט געוואָרען דורך יעמען צווישען אַפריקא און אַזיען נאָך אין ביז־היסטאָרישע צייטען, זיינען געווען מאַקאָ־ראַבאַ (מעקא) און יאַטריב (מעדינא).

מעקאַ איז געווען דער רעליגיעזער צענטער פון אַלע אַראַבישע שטאַמען. זיא איז געווען א הייליגע שטאָדט פון דיא בני־ישמעאל מיט יאַהרהונדערטע פאַר מאָהאַמעד'ס געבורט. מאַהאָמעד האָט נאָר אַנערקענט א פאַקט, וועלכער האָט עקזיסטירט פאַר איהם, ווען ער האָט ערקלערט פאַר א גרויסע מצוה צו בעזוכען דעם קאַאַבאַ־טעמפעל אין מעקא. נאָך דיא אַראַבישע לעגענדען איז דער קוואַל זעמזעם אין מעקא דער זעלבער, וואו עס האָט געטראָפען דיא ביבלישע געשיכטע מיט הגר און ישמעאל. דיא מאַהאָמעדאַ־נער גלויבען יעצט יעדענפאַלס, אַז דער מלאך גבריאל האָט זיך בע־וויזען אויף הגר'ס געבעט און האָט גערעטעט ישמעאל'ן מיט א טרונק פון דעם קוואַל זעמזעם. דיזע און אַנדערע לעגענדען פון די אַראַבען צייגען, אגב אורחא, אַז זיי געהערען צו איין שטאַם מיט דיא בני ישראל.

לעבען דיזען קוואַל איז געשטאַנען אַן אַלטער טעמפעל מיט דעם בעריהמטען שטיין קאַאַבאַ, וועלכער האָט געדיענט אַלס א מזבח. נאָך דיא לעגענדען איז דיזער טעמפעל געבויט געוואָרען פון אברהם זעלבסט, ווען ער איז געקומען בעזוכען זיין פעריאָגטען זוהן ישמעאל, און דער הייליגער שטיין איז דאַן געבראַכט גע־

וואָרען פון מלאך גבריאל. לעבען דיזען טעמפעל האָט מען אָנגע־צייגט אויף אַ פעלז, וואו אברהם און ישמעאל האָבען געבעטען גאָט. דיזער אָרט הייסט „מאַקאַם איבראַהאַם (מקום אברהם)". אין דער ווירקליכקייט איז קאַאַבאַ, וואָס איז בלויז אַ שטיק שוואַרצליכע שטיין, אַן אָנדיינקען אָן די גרוי־אַלטע צייטען, ווען מען האָט פערעהרט שטיינער אַלס סימבאָלען פון עוויגקייט און פון דער מוטער ערד און ווען מען האָט געגאָסען אויל אויף שטיינער מזבחות צו דיא געטער.

וואָס אָנבעלאַנגט צו יאַטריב, האָבען זיך דאָרטען און אַרום געפונען אייניגע קריסטליכע סעקטען און בעזאָנדערס אַ סך אידען. דיזע שטאָדט איז שטענדיג געווען אין פערבינדונגען מיט דיא האַנדעלס־ערטער אין ארץ ישראל און סיריען. אידען האָבען זיך דאַרום דאָרטען געפונען נאָך אין שלמה המלך'ס צייטען, וויא מען רעכענט. יעדענפאַלס האָבען דיא אידען אַ געוויסע צייט גע־פיהרט דיא רעדעל אין יאַטריב און האָבען בעקעהרט אייניגע אַראַ־בישע שטאַמען צו זייער גלויבען. אין דער צייט, ווען מאַהאַמעד איז אַרויסגעטראָטען אַלס פּראָפעט, האָבען דיא אידען געשפּיעלט אַ גאַנץ גרויסע ראָלע ניט נאָר אין יאַטריב, זאָנדערן אין דעם גאַנ־צען נאָרדליכען טהייל פון אַראַביען. דיא אַראַבען אין יאַטריב און אין גאַנצען נאָרד זיינען יעדענפאַלס געווען מעהר ענטוויקעלט און אויפגעקלעהרט, וויא זייערע ברידער אין מעקאַ און אַנדערע צענטראַל־געגענדען, ווייל זיי זיינען געווען נעהנטער ניט נאָר צו דיא אידען, זאָנדערן אויך צו דיא צענטערס פון דער אַזיאַטישער און גריכיש־רוימישער ציוויליזאַציאָנען.

מיר האָבען שוין געזעהען, אז דיא הערשער פון פּערסיען און ביזאַנטיען האָבען געקעמפּפט וועגען דיא הערשאַפט איבער אַראַב־יען, נאָר דער הויפּט־פונקט איז געווען יאַטריב. דאָרטען האָבען זיך געפונען ניט נאָר קריסטליכע און אידישע אַראַבען, זאָנדערן אויך אַזעלכע, וואָס האָבען זיך אָפּגעזאָגט פון זייער נאַציאָנאַלען געצענדיענסט און וואָס האָבען אָנגעפאַנגען צו גלויבען אין איין גאָט. אַזעלכע אַראַבען האָבען געטראָגען דעם נאָמען „חאַניף",

וואָס עס בעדייטעט אונגעפעהר אפּיקורס. דיזע חאַניפען זיינען שנעל צוגעשטאַנען צו מאַהאָמעד'ן, ווען ער איז אנטלאָפען נאָך יאַטריב. דיזער וואָרט בעדייטעט יעצט א'ן אנהעגנער פון דעם אַל-טען גלויבען פון אברהם און ישמעאל, ווייל אין דיזען זינען האָט זיך מאַהאָמעד אויך ערקלערט פאַר א חאַניף.

עס איז א פאַקט, אז דיא חאַניפען האָבען איבערזעצט אויף אַראַביש אייניגע חאַלדעאישע שריפטען וועגען אברהם אָדער האָ-בען אַליין צוזאַמענגעשטעלט א מאָנאָטעאיסטישע לעהרע אין נאָ-מען פון אברהם, אום בעסער צו קענען ווירקען אויף זייערע געצענ-דינערשע ברידער. אויך וויים מען, אז צווישען זיי זיינען געווען מענער, וואָס האָבען געוואָלט שפּיעלען דיא ראָלע פון נביאים, אום צו פעראייניגען אַלע אַראַבישע שטאַמען אין איין נאַציאָן מיט איין גלויבען. דאָס הייסט: זיי האָבען געוואָלט אויפטאָן דאָס זעלבע וואָס מאַהאָמעד, וועלכער איז זיכער געווען אין פערבינדונגען מיט זיי אין דער צייט פון זיינע רייזען, האָט אויסגעפיהרט.

איינער פון דיא עלטעסטע אַראַבישע שרייבערם איבער מאַ-האָמעד'ס לעהרע דערצעהלט אזא געשיכטע וועגען דיא חאַניפען: „איין מאָל האָבען זיך דיא קאָרעישיטען צוזאַמענגעקליבען אין קאַאַבאַ-טעמפּעל ארום א געצקע, וועלכע זיי האָבען בעעהרט מיט קרבנות, איידער זיי האָבען זיך בעראַטהען וועגען זייערע אנגעלע-גענהייטען. איין מאָל אין יאָהר איז דאָרטען געווען א גרויסער יום טוב, ווען א סך מענשען פלעגען קומען פון וויים ארום. נאָר 4 מענער האָבען זיך אָבגעטהיילט פון דיא אַנדערע און האָבען אין געהיים זיך דורכגערעדט וועגען געטליכע זאַכען. דאָס זיינען געווען וואַראַקאַ, א פּלימעניק פון מאַהאָמעד'ס ערשטע פרוי חאַ-דידזשאַ, אָסמאַן, וואַראַקאַ'ס א קרוב, אובייד־אלאַך, מאַהאָמעד'ס א שוועסטערקינד, און זעיד, אַמראַ'ס זוהן. און אָט וואָס זיי האָבען געזאָגט: „אונזערע ברידער זיינען אין אירטהום, זיי פערדרעהען אברהם'ס אמת'ן גלויבען. וויא לאַנג נאָך וועלען מיר זיך דרייהען, וויא זיי, ארום א שטיין, וועלכער זעהט ניט און הערט ניט און קען

אונז ניט טאָן קיין שלעכטעס און קיין גוטעס. לאָמיר בעסער זו־כען א בעסערען גלויבען."

און זיי זיינען אוועק רייזען אין פרעמדע ערטער און לענדער, זוכענדיג אלץ דיא ריכטיגע אמונה פון דיא חאַניפען. דריי פון זיי האָבען אָנגענומען צוערשט דיא קריסטליכע רעליגיאָן, נאָר זעיד האָט זיך צוריקגעקעהרט אַן אונצופריעדענער מיט דעם קריסטענ־טהום. דיזער זעיד האָט דאַן אָנגעפאַנגען צו פרעדיגען לעבען קאַאבא־טעמפעל געגען געצענדיענסט און האָט ערקלערט דעם גלוי־בען פון דיא חאַניפען. נאָך אַראַבישע לעגענדען איז מאַהאָמעד געווען איינער פון זיינע צוהערער. פון דיזען פארגענגער פון מאַ־האָמעד זיינען אויך געבליבען פּאָעזיען, אין וועלכע ער צייגט דעם אונזין פון געצענדיענסט און פרעדיגט דעם גלויבען אין איין איינ־ציגען גאָט. ווען מאַהאַמעד איז אַרויסגעטראָטען אַלס פּראָפעט, איז זעיד געקומען פון זיין צווייטע רייזע נאָך סיריען. וויא נאָר ער האָט דערהערט פון מאַהאָמעד'ס פּרעדיגען, האָט ער זיך שנעל א לאָז געטאָן נאָך מעקא, נאָר אויפ'ן וועג איז ער דער'הרג'עט גע־וואָרען פון רויבער. עס איז בעוואוסט, אַז מאַהאָמעד האָט איהם זעהר געאַכטעט און האָט בעדויערט זיין טויט.

דיזער פאַל צייגט גאַנץ קלאָר, אַז מאַהאָמעד האָט אייגענטליך נאָכגעפאָלגט דעם ביישפּיעל פון אַנדערע און אַז דער באָדען איז געווען פאָרבערייטעט פאַר א מאַן, וואָס זאָל אַרויסטרעטען אַלס א נביא, אַלס רעסול־אַלאַה (שליח פון גאָט). די חאַניפען האָבען נאָר געוואַרט אויף א נביא, וואָס זאָל קענען אויספיהרען זייער וואונש צו געבען דיא אַראַבען נאַציאָנאַלע אייניגקייט אין פערבינדונג מיט א מאָנאָטעאיסטישע רעליגיאָן, וועלכע זאָל מעהר שטימען מיט דעם אַראַבישען גייסט, וויא דיא אידישע און קריסטליכע. מאַהאָ־מעד, וועלכער איז געווען א'ן עכטער אַראַב אין אַלע בעציהונגען, האָט דאָס זיי געגעבען און אין דעם איז בעשטאַנען דיא הויפּט־אורזאַכע פון זיין ערפאָלג. מיר וועלען שפּעטער זעהען, אַז מאַהאָ־מעד האָט זיך געשטיצט אין זיינע דרשות און נביאות אויף דעם

מאָנאָטעאיזמוס, וואָס דיא חאַניפען האָבען פערבונדען מיט דיא טראַדיציאָנען (מסורות) וועגען אברהם.

אידען און קריסטען האָבען זיך אָנגעשטרענגט צו בעקעהרען דיא אַראַבען און האָבען געקראָגען אַ סך אנהענגער; אָבער זיי איז קיין מאָל ניט געלונגען אויפצורודערן אַלע אַראַבען און אַרויסצורופען אַ נאַציאָנאַלע רעליגיעזע בעוועגונג, וויא דיא חאַניפען האָבען עס געוואונשען און מאַהאָמעד האָט עס אויסגעפיהרט.

לאָמיר יעצט בעטראַכטען, וואָס מאַהאָמעד האָט געטאָן, אום אַנערקענט צו ווערן פאַר אַ פּראָפעט פון אַראַבישען פאָלק.

4.

מאהאָמעד׳ס פּרעדיגען אין מעקאַ.

דיא ערשטע, וואָס האָבען אנערקענט מאהאָמעד׳ן פאַר אַן אמת׳ן שליח פון גאָט, זיינען געוועזען זיין פרוי און קינדער, דאַרונ־טער אויך אַלי, דער זוהן פון זיין גוטען אָנקעל אבו־טאַליב, און זעיד איבן חאַריס, אַ קריסטליכער שקלאַוו, וועלכען ער האָט אדאָפּ־טירט, ווייל זיינע אייגענע זיהן זיינען געשטאָרבען. דיזע צוויי יונגע און קרעפטיגע לייט, בעזאָנדערס אַלי, האָבען געשפּיעלט אַ גרויסע ראָלע אין דער פערשפּרייטונג פון מאָהאמעדאַנישען גלויבען. זעיד איז געווען אַ שקלאַוו ביי מאַהאָמעד׳ן, נאָר ער איז אזוי געפעלען געוואָרען זיינע בעלי־הבתים, דאָס מאַהאָמעד האָט איהם צוערשט בעפרייט און נאכהער אָנגענומען פאַר אַ זוהן.

נאכהער האָט מאהאָמעד געוואָלט בעקעהרען זיינע קרובים פון דעם אַריסטאָקראַטישען שטאַם קאָרעישיט. ער האָט זיי אַלע־מען איינגעלאַדען צו זיך און האָט זיי דערצעהלט, וואָס פאַר נסים עס האָבען געטראָפען מיט איהם און ווארום ער גלויבט, אז ער איז געשיקט געוואָרען פון גאָט צו פּרעדיגען דעם אמת׳ן גלויבען, דעם איסלאַם. זיי האָבען געמיינט, אַז ער האָט זיי גערופען וועגען אַ וויכטיגע געשעפטס־אנגעלעגענהייט, און זיי זיינען דארום אין כעס געוואָרען אויף איהם און האָבען איהם אָנגעקוקט וויא אַ משוגענעם, ווען זיי האָבען דערהערט זיינע רייד. זיי זיינען זיך גלייך צוגאַנגען מיט געלעכטער און זידלעריי, און אפילו זיינע נעהענטסטע קרובים האָבען צוגעגעבען, אַז ער איז פעריקט.

נאָר ער האָט דאָך אויף אַ מינוט ניט פערלאָרען זיין מוטה און פעסטען גלויבען אין זיין פּראָפעטען־ראָלע. זעהענדיג, אז ער קען גאָר ניט מאַכען מיט זיינע קרובים און איבערהויפּט מיט דיא קאָרעישיטען, וועלכע זיינען געווען פעראינטערעסירט אָנצוהאַלטען דיא אַלטע געצענדיענעריי מיט דיא שוידערליכסטע צערעמאָניעס (מען פלעגט אויך מקריב זיין קינדער און בתולות צו דיא אָבגעטער), ווייל זיי האָבען געהאַלטען דיא שליסלען פון קאַאבאַ־טעמפּעל,

האָט ער אָנגעפאנגען צו פּרעדיגען עפענטליך צום פאָלק. זיינע דרשות געגען דעם אלטען נאציאָנאלען גלויבען און זיינע אָפּלאָכונ־גען פון דיא פיעלע געטער און געצקעם האָבען ארויסגערופען אלץ שטארקערע פּראָטעסטען פון דיא קאָרעישיטען, אָבער זיי האָבען איהם עטליכע יאָהר צו רוהע געלאָזען, ווייל זיי האָבען מורא גע־האַט, אז זיין משפחה וועט זיך פאר איהם דאָך אָננעהמען און אז דאָס וועט פיהרען צו געפעהרליכע רייסערייען און גאולת הדם נאָך דעם אראבישען מנהג. מאהאָמעד׳ס בלוט־פערוואנדטע האָבען זיך ענטזאָגט צו אנערקענען איהם פאר א פּראָפעט, אָבער זיי האָבען איהם ניט אויסגעשלאָסען פון דער משפחה. ער איז דארום גע־שטאנען אונטער איהר שוץ. בעזאָנדערס איז ער בעשיצט געוואָרען פון זיין אָנקעל אבו־טאליב, וועלכער איז צו איהם זעהר צוגעבונדען געוועזן.

דיא ערשטע דריי־פיער יאָהר פון זיין פּרעדיגען האָט מאהאָמעד סך הכל געקראָגען 43 אנהענגער. מייסטענס זיינען זיי געוועזן אָרימע לייט און שקלאַווען, וועלכע זיינען צוליעב דעם פערפאָלגט געוואָרען פון זייערע הערען. דיא וויכטיגסטע פון דיא נייע אנ־הענגער זיינען געוועזן דער בעריהמטער אָסמאַן, וועלכער האָט חתונה געהאַט מיט דעם פּראָפעט׳ס טאָכטער און איז נאכהער געוואָרען דער דריטער שטעל־פערטרעטער פון דעם פּראָפעט, און אבו־בעקר, וועל־כער קען גערעכענט ווערען פאר א גרינדער פון מוסולמאניזמוס און וועלכער האָט געהאַט אזא איינפלוס אויף מאהאָמעד׳ן זעלבסט און אלע מוסולמאנער, דאָס ער איז געוואָרען דער ערשטער שטעל־פער־טרעטער פון דעם פּראָפעט. אבו־בעקר איז ניט נאָר געוועזן קלוג און געבילדעט, זאָנדערן אויך רייך. ער האָט אויסגעקויפט דיא מו־סולמאנער שקלאַווען, אום זיי צו רעטען פון פערפאָלגונגען, נאָר ער האָט זיי געראטהען, מיט דער צושטימונג פון מאהאָמעד זעלבסט, אז זיי זאָלען זיך האלטען אָן א זייט, בלייבענדיג אין הארצען טריי צום נייען גלויבען.

דיא צאָהל פון אנהענגער איז אזוי לאנגזאם געוואקסען און יעדער פון זיי איז אזוי פערפאָלגט געוואָרען פון דיא קאָרעישיטען,

דאָס מאהאָמעד האָט געזוכט דיא הילפע ניט נאָר פון די חאַניפען, פון וועלכע ער האָט זיך דאַן ווייניג אונטערשיעדען, זאָנדערן אויך פון אידען און קריסטען. אַלע זיינע אנהענגער, וועלכע האָבען אייגענטליך געקעמפּפט געגען געצענדיענסט, האָבען נאַטירליך סימפּאַ־טיזירט מיט יעדען איינעם, וואָס האָט נאָר געגלויבט אין איין גאָט. זיי האָבען זיך אַלע געפיהלט וויא מיטגליעדער פון איין פּאַרטיי גע־גען דיא פּאַרטיי פון געצענדיענערם.

אַ צייכען פון דיזער פריינדשאַפט צו אידען און קריסטען איז אויך פערבליבען אין פיעלע פסוקים פון קאָראַן. צום ביישפּיעל, דאָרט שטעהט געשריעבען: „נאָך דיא נביאים (אידישע) האָבען מיר געשיקט מאַריע'ן און יעזוס'ען, אַז זיי זאָלען בעשטעטיגען דעם חומש. מיר האָבען איהם געגעבען דאָס יעוואַנגעליום וואָס איז אַ ליכט־טהורם פון גלויבען און חתימה אויף דער וואהרהייט פון דיא אַלטע הייליגע שריפטען... זינג אַ לויב־געזאַנג צו מאַריע'ן, וועלכע איז געבליבען אַ ריינע בתולה. מיר האָבען אין איהר אריינגע־אָטהעמט אונזער גייסט. זיא און איהר זוהן זיינען געווען דיא וואונדער פון דער וועלט... יעזוס, מאַריע'ס זוהן, איז דער שליח פון אַלמעכטיגען גאָט און פון זיין וואָרט. ער איז גאָט'ס אָטהעם.“

נאָך אַזוי וויא דיזע חן'דעלעך צו אידען און קריסטען האָבען איהם ווייניג געהאָלפען, איז ער אַוועק נאָך ווייטער. איין מאָל האָט ער אין זיינע אַ דרשה לעבען קאַאבאַ־טעמפּעל אויסגעשריען: „האָט איהר געטראַכט וויא עס דאַרף צו זיין וועגען אַלל־אָט, אוזא און מאַנאַט? עס איז אמת, זיי זיינען געטליכע שוואַנען, אויף זייער אריינמישונג קען מען זיך פערלאָזען.“ אַלאַט, אוזא און מאַ־נאַט זיינען געווען דריי פון דיא פערעהרטעסטע געטינען ביי דיא אַראַבען, און ווען דיא קאָרעישיטען האָבען דערהערט, אַז מאהאָמעד אַנערקענט זייער מאַכט, זיינען זיי געווען זעהר צופריעדען. נאָר אַ קורצע צייט נאָכדעם האָט ער חרטה געקראָגען און האָט ערקלערט, אַז זיינע פריהערע ווערטער זיינען איהם אונטערגעזאָגט געוואָרען פון טייוועל. אין קאָראַן טהוט ער תשובה וועגען דעם מיט דיזע ווערטער: „דיא אונגלויביגע האָבען מיך שיער ניט געצוואונגען צו

פערוואָרפען אונזער לעהרע און אויסצוטראַכטען עפּעס אַנדערעס אין אונזער נאָמען. מיט דיין אונטערגעבען זיך וואָלסטו געקויפט זייער פריינדשאַפט. ווען מיר וואָלטען ניט געשטאַרקט דיין הארץ, וואָלסטו ערפילט זייער וואונש. נאָר ווען דו וואָלסט זיי געפאָלגט, וואָלסטו ארויפגעצויגען אויף זיך דעם טויט און אונזער צאָרן.״

דאָס צייגט, אַז מאַהאָמעד האָט גאַנץ גוט פערשטאַנען דיא נויגען פון נאָכגעבען עטוואָס צו דיא געצענדיענערס, נאָר זיין געוויסען האָט איהם ניט דערלאָזען צו מאַכען אַזעלכע פשרות מיט דעם גרונד פון זיין רעליגיעזע לעהרע — גאָט׳ס איינהייט. אויך האָט ער מורא געהאַט איינצורייסען מיט זיינע טרייעסטע אנהענגער, וועלכע זיינען גאָר ניט צופריעדען געוועזען מיט זיין דרשה וועגען דיא דריי געטינען.

דיא געצענדיענערס זיינען דאַן נאָך מעהר אויפגעבראַכט געוואָרען אויף דיא מוסולמאַנער, און אין 617 יאָהר האָבען דיא קאָרעישיטען בעשלאָסען זיי ארייצנצולייגען אין חרם און ניט ארייצנצולאָזען זיי אין קאַאבאַ־טעמפּעל. מאַהאָמעד׳ס אנהענגער, צווישען וועלכע עס האָט זיך שוין געפונען אָמאַר, דער צוקינפטיגער עראָבערער פון מצרים און סיריען, דער צערשטערער פון דער אַלעקסאַנדריער ביבליאָטהעק, האָבען דאַן געמוזט זיך בעזעצען הינטער דער שטאָדט. מאַהאָמעד האָט זיך בענוצט דערמיט צו פּרעדיגען אין דיא אַרומיגע שטעדטלעך, וואו דיא איינוואָהנער זיינען ניט געוועזען אַזוי פעראינטערעסירט אין אַלטען געצענדיענסט וויא דיא קאָרעישיטען. אָבוואָהל ער האָט אויך אויסערהאַלב מעקאַ געוואונען ווייניג אנהענגער, דאָך איז זיין ארויסטרעטען אַלס פּראָפעט אַלץ מעהר בעקאַנט געוואָרען איבער אַראַביען.

דער חרם האָט אָנגעהאַלטען 2 יאָהר. דיא קאָרעישיטען האָבען אין 619 ערלויבט דיא מוסולמאַנער ארייצנצוקומען אין מעקאַ, נאָר מיט דער בעדינגונג, אַז מאַהאָמעד זאָל ניט פּרעדיגען אין דער הייליגער שטאָדט זעלבסט, אָבער ער האָט שוין צו דער צייט פערלאָרען דעם חשק צו פערבלייבען אין מעקאַ, וואו דיא קאָרעישיטען האָבען איהם געשטערט אויף יעדען שריט. ער האָט איינגעזעהען, אַז מיט

זיי וועט ער גאָר ניט אויספיהרען אזוי לאַנג עס וועט איהם ניט געלינגען צו געווינען אַ סך אנהענגער און דורך דעם אויך מאַכט אין אַנדערע ערטער פון אַראַביען. דערצו נאָך זיינען אין דיזען יאָהר געשטאָרבען זיין פרוי חאַדידזשאַ און אבו־טאַליב, זיין בעסטער אָנקעל און טרייעסטער בעשיצער. דארום האָט ער בעשלאָסען צו מאַכען אַ פראָבע ביי דעם שטאַם בענו־טאַקיפאַס, וועלכע האָבען געהאט אַ בעפעסטיגטען פלאַץ אַ 100 קילאָמעטער פון מעקאַ. נאָר דאָרטען האָט מען איהם אַזוי שלעכט אויפגענומען, אז ער איז קוים אַ לעבעדיגער אַנטלאָפען.

נאָך דיזען דורכפאַל האָט ער אַלץ מעהר אָנגעפאַנגען צו דענקען וועגען יאַטריב (מעדינאַ), וואו אידען און קריסטען האָבען פרידליך געלעבט צוזאַמען מיט דיא אַראַבישע געצענדיענער. פון זיינע רייזען האָט ער געוואוסט, אז דאָרטען געפינען זיך אויך אַ סך חאַניפען און אז דיא גערדאַנקען וועגען איין גאָט וועלען געפינען אַ בעסערע אויפנאַהמע, וויא אין מעקאַ, דעם צענטער פון אַלטען געצענדיענסט.

אין זיינע האָפנונגען אויף מעדינאַ האָט ער זיך גאָר ניט אָפּגענאַרט. דיא רעזולטאַטען פון זיין פלאַן צו בעזעצען זיך אין דיזען צענטער פון אידישען גלויבען אין אַראַביען זיינען פיעל גרעסערע און וויכטיגערע, וויא ער האָט עס גאָר געקענט ערוואַרטען. ניט אומזיסט רעכענען דיא מאָהאַמעדאַנער זייער צייט פון דעם יאָהר 622, ווען מאַהאָמעד איז אַנטלאָפען פון מעקאַ נאָך מעדינאַ. דיזער יאָהר טראָגט דעם נאָמען ה ע ד ז ש ר א, וואָס עס בעדייטעט פליטה.

.5

מאהאָמעד'ס פּליטה נאָך מעדינאַ.

אום צו קומען אין פערבינדונגען מיט דיא אראבען פון מעדינא, האָט זיך מאהאָמעד בענוצט מיט דעם גרויסען פריהלינגס־יום־טוב אין מעקא, ווען פון אלע עקען פון אראביען פלעגען זיך צוזאמענקו־מען דיא געצענדיענער אין קאאבא־טעמפעל, אום בייצו־וואָהנען דאָרטען פערשיעדענע געצענדיענערשע צערעמאָניעס. אין דער זעלבער צייט איז אויך געווען א יריד, און פיעלע הענדלער פלעגען זיך צוזאמענקומען. דאָס איז געווען דער אראבישער חג הפּסח, וואָס האָט געהייסען האדזשא און וואָס האָט אָבגעשטעלט אויף א מאָנאט אלע שטרייטען צווישען דיא שטאמען און אויך גאולת הדם.

מאהאָמעד האָט אויפגעזוכט אין דער מאסע פּילגרימען (וואנ־דערער צו הייליגע ערטער) צום קאאבא־טעמפעל א גרופּע מענשען־וועלכע האָבען געהערט צום שטאָם בענו־חאזראדזש אין יאטריב. דיזער שטאָם איז געווען אין זעהר פריינדליכע בעציהונגען מיט אי־דען און איז דארום געניינט געווען צום מאָנאָטעאיזמוס. „געהערט איהר צו דיא יעניגע וואָס זיינען פערבונדען מיט אידען?“ האָט זיי מאהאָמעד געפרעגט. ווען זיי האָבען געענטפערט יא, האָט ער זיי געבעטען איהם אויסהערען. זיי האָבען איהם געפאָלגט, און ער האָט זיי דאן ערקלערט, אז ער איז געשיקט געוואָרען פון אלאה צו פּרעדיגען א ריכטיגען מאָנאָטעאיסטישען גלויבען, דעם איסלאם. זיי האָבען זעהר ערנסט אויסגעהערט זיינע רייד און האָבען צווישען זיך געזאָגט: „איז עס ניט דער זעלבער נביא, וועגען וועלכען דיא אידען האָבען דערצעהלט, אז ער מוז קומען און ערלייזען דיא מענשהייט? ווארום זאָלען מיר ניט צושטעהען צו איהם?“ זיי האָבען פערשפּראָכען איבערצוגעבען אלעס, וואָס מאהאָמעד האָט זיי דערצעהלט, צו זייערע לאנדסלייט און נעכסטען יאָהר ווידער צו קומען נאָך מעקא מיט עטליכע חברים.

זיי האָבען געהאלטען וואָרט. 12 אראבען פון יאטריב זיינען געקומען און האָבען געשוואָרען טרייהייט צו מאהאָמעד'ן און ניט

צו גלויבען אין קיין אנדער גאָט אויסער אין אלאה, וויא אויך ניט צו אָפּפערען זייערע קינדער, ניט צו גנב'ענען, רויבען א. ז. וו. מאהאָ־מעד האָט זיי פערשפּראָכען א פּלאַץ אין גן־עדן, ווען זיי וועלען נאָר ריכטיג האַלטען זייער שבועה, און האָט זיי געגעבען אלס בעגלייטער און לעהרער זיין טרייען שילער מוסאַב.

אויף דיזער וויזע האָט מאהאָמעד איינגעפלאַנצט דעם איסלאַם אין דער שטאָדט יאטריב, וועלכע האָט איהם שפּעטער גערעטעט און געגעבען זיין גאַנצע מאַכט.

א קורצע צייט נאָך דיזער פּאסירונג האָט מאהאָמעד, וועלכער האָט אַלץ זיכערער געשפּיעלט זיין פּראָפעטען־ראָלע, געזעהען גאָט אליין אין דיא הימלען, וואוהין אן אונבעקאַנטע קראַפט האָט איהם פערטראַגען און נאכהער צוריקגעבראַכט, אַלץ אין דער צייט ווען ער איז געשלאָפען. וויא ער האָט דערצעהלט, האָט איהם דער מלאך גבריאל פּלוצלונג אויפגעהויבען אין לופטען און ארויפגעזעצט אויף דעם צויבער־פערד על־באָראַק (דיזער וואָרט בעדייטעט: בליץ), וועלכער האָט איהם אין א סעקונדע געבראַכט אין ירושלים לעבען בית המקדש. דאָרט האָט ער זיך צוזאַמענגעטראָפען מיט א גאַנצער מאַסע נביאים, צווישען וועלכע עס האָבען זיך אויך געפונען אברהם, משה און יעזוס. צוזאַמען מיט זיי האָט ער געזאָגט תפילות. נאַכהער האָט מען איהם דערלאַנגט דריי בעכערס: איינעם מיט וואַסער, דעם אַנדערן מיט וויין און דעם דריטען מיט מילך. אין דער זעלבער צייט האָט ער דערהערט א שטימע, אז „אויב ער וועט נעהמען דאָס וואַסער, וועט ער דערטרונקען ווערען מיט זיין קהלה, אויב ער וועט נעהמען דאָס וויין, וועט ער בלאָנדזענען מיט זיין קהלה, אויב ער וועט נעהמען מילך, וועט ער אוועקגעהן אויף א גלייכען וועג מיט זיין קהלה.“ ער האָט דאַן אויסגעקליבען דעם בע־כער מיט מילך. נאַכדעם האָט מען איהם געטראָגען דורך זיעבען הימלען ביז ער האָט דערגרייכט צום כסא־הכבוד און געזעהען גאָט אליין, וועלכער האָט איהם איבערגעגעבען פאַר דיא מוסולמאַנער (רעכטגלויביגע) 50 טעגליכע געבעט. נאָר אויפ'ן וועג צוריק, ביי דיא טויער פון יעדען הימעל, האָט ער געטראָפען איינעם פון דיא

גרויסע נביאים, וועלכער האָט איהם אָנגעזאָגט, אז דיא מוסולמאַנער וועלען ניט אויסהאלטען אזא גרויסע צאָהל געבעט, און האָבען איהם גערעטהען צו בעטען גאָט פערקלענערען זייער צאָהל. ער האָט זיי געפאָלגט, און ווען ער איז ארויס פון לעצטען הימעל, זיינען נאָר געבליבען דיא 5 טעגליכע געבעט, וועלכע זיינען פאָרגעשריעבען אין קאָראַן. ווען ער האָט זיך צוריקגעקעהרט אין זיין שלאָף־צימער נאָך דיזע הימלישע וואַנדערונגען, האָט ער געפונען, אז דער קרוג מיט וואַסער, וועלכען ער האָט איבערגעקעהרט, ווען דער מלאך גבריאל האָט איהם אַרויסגעטראָגען, האָט נאָך ניט צייט געהאט אין גאַנצען אויסצורינען.

דיזער חלום האָט אַזלאָ ניט לאַנג געדויערט. אויף מאָרגען האָט ער דערצעהלט וועגען זיין הימלישע רייזע צו זיינע טרייעסטע נאָכפאָלגער, נאָר אזוי וויא ער האָט זיך אליין ניט געקענט אָבגעבען א קלאָרע רעכנונג וועגען זיין חלום אין אַן אויפגערעגטען צושטאַנד (דער פאַקט, אַז ער האָט אומגעוואָרפען א קרוג מיט וואַסער, צייגט, אז ער האָט זיך געוואָרפען אין שלאָף אָדער האָט געהאט א נערוועןאַטאַקע), האָבען זיינע צוהערער איהם אָנפאַנגס אָנגעקוקט פערוואונדערט און האָבען געצווייפעלט. נאָר אבו־בעקר, זיין רעכטע האַנד און לייטענדער גייסט, איז איהם דאָ געקומען צו הילפע און האָט בעמערקט: „אָט וויא ער זאָגט, אזוי איז עס געווים געווען.“ מאהאָמעד האָט איהם דערפאַר א נאָמען געגעבען „על סידיק“, דאָס הייסט: עדות פון אמת. דיא איבעריגע האָבען דאַן אָנגענומען אבו־בעקר׳ס בעשטעטיגונגען און געגלויבט אין דעם נייען נס.

אין יאַטריב האָט זיך מאהאָמעד׳ס לעהרע אזוי שנעל פערשפרייט, אז דעם נעכסטען יאָהר זיינען צום נאַציאָנאַל־רעליגיעזען יום טוב האַדזשאַ אין מעקאַ געקומען 75 נייע בעקעהרטע זעהען דעם פראָפעט. מיט זיי האָט מאהאָמעד אָבגעמאַכט, אז זיי זאָלען איהם נעהמען אונטער דעם שוץ פון זייער שטאַם נאָך דעם אַראַבישען מנהג, דען ער האָט ערקלעהרט, אז ער וויל זיך אויסשליסען פון זיין אייגענעם שטאַם. ער האָט פערלאַנגט, אז זיי זאָלען שווערען, דאָס זיי וועלען איהם פערטהיידיגען מיט געוועהר אין האַנד, אזוי וויא

זייערע אייגענע פרויען און קינדער, און זיי האָבען געשוואָרען. אום דיזער אָבמאַך זאָל האָבען אַ געזעצליכע פאָרמע נאָך די אַראַבישע מנהגים, האָט מאַהאָמעד מיטגענומען זיין אָנקעל אַבאַס, אַלס דעם עלטסטען פון זיין משפחה, צו בעוויליגען, אַז זיין פלעמעניק זאָל ווערען א מיטגליעד פון דיא יאַטריבער שטאַמען.

באַלד נאָך דיזער שבועה האָבען דיא מייסטע מוסולמאַנער פון מעקאַ אַריבערגעוואַנדערט נאָך יאַטריב אונטער דער פיהרונג פון אָמאַר. מאַהאָמעד איז פערבליבען צוזאַמען מיט אבו־בעקר און עטליכע אנהענגער אין מעקאַ, וואהרשיינליך אום אָפצו־וואַרטען, וואָס זיינע אנהענגער וועלען אויפטאָן אין זיין נייעם צענטראַל־פונקט. נאָר דיא קאָרעישיטען האָבען איהם ניט געלאָזט לאַנג וואַרטען. זיי האָבען זיך צוזאמענגערעדט צו פערהאַלטען דעם פראָפעט מיט געוואַלט, און עס האָבען זיך אַרומגעטראָגען קלאַנגען, אַז זיי קלייבען זיך איהם איינפאַך אומצובריינגען. וויא ווייט דיזע קלאַנגען זיינען געווען בעגרינדעט, ווייס מען ניט; נאָר אבו־בעקר האָט גקעויפט צוויי נייע קעמלען און אין איין פינסטערע נאַכט האָט ער זיך אָבגעטראָגען פון מעקאַ צוזאמען מיט מאַהאָמעד׳ן. דריי טעג זיינען זיי געלעגען בעהאַלטען אין א הייל הינטער דער שטאָדט, וואוהין אבו־בעקר׳ס דיענער האָבען זיי געבראַכט שפייז. אין דער נעכסטער נאַכט זיינען זיי אַרויס פון הייל צו אַן אָרט, וואו אַ וועגפיהרער האָט אויף זיי געוואַרט מיט קעמלען, און האָבען זיך אַ לאָז געטהאָן דורך זייטיגע וועגען נאָך יאַטריב, וואוהין זיי זיינען בשלום אָנגעקומען און דאָרט אויפגענומען געוואָרען מיט דער גרעסטע פריידע פון אַלע זיינע אנהענגער, דיא מאָגאַדזשירען (אויסוואַנדערער) פון מעקאַ און דיא אַנסאַרען (פערבונדענע) פון יאַטריב, וועלכע שטאָדט האָט זייט דאַן געקראָגען דעם נאָמען מע־דינאַ נאַבי (מדינת נביא), דיא שטאָדט פון פראָפעט.

דיזע פליטה, אויף אַראַביש העדזשראַ — דיא וויכטיגסטע פאַ־סירונג אין דער געשיכטע פון מאָהאַמעדאַניזמוס — איז געשעהען אין מאָנאַט יולי, 622 יאָהר. (פון 16טען יולי פאַנגט זיך אָן דיא מאָהאַמעדאַנער צייט־רעכנונג).

.6

דיא מוסולמאנער אין מעדינא און זייער ערשטע „הייליגע מלחמה“.

אין מעדינא האט מאהאמעד פיעל שנעלער געקראגען אנהענ־ גער וויא אין מעקא. מיר ווייסען שוין, אז דער באדען איז דארטען גרייט געווען פאר דעם מאנאטעאיזמוס איבערהויפט און פאר דעם מאהאמעדאניזמוס בעזאנדערס.

אנפאנגס האט ער געזוכט צו לעבען בשלום ניט נאר מיט דיא אידען, זאנדערן אפילו מיט דיא געצענדיענערם. אלע זיינע אנהענ־ גער האט ער ארגאניזירט אין א רעליגיעז־פאליטישע געמיינדע. ער האט אבגעשאפט זייערע פריהערע צוטהיילונגען אין שטאמען און אויך גאולת הדם, וואס עס איז געווען א זעהר וויכטיגער פארטשריט אין אלע בעציהונגען. זיין שטרעבונג איז געווען צו פעראייניגען אלע אראבען אונטער דעם פלאג פון זיינע לעהרען, פון איסלאם. דיא מענשהייט האט ער צוטהיילט אין רעכטגלויביגע אדער מוסולמאנער און אין אונגלויביגע. געגען די אונגלויביגע האט ער נאך דערווייל ניט געהייסען ארויסטרעטען מיט פייער און שווערד, ניט נאר אזוי וייל ער האט זיך ניט געפיהלט גענוג שטארק צו בעקעהרען מיט געוואלט, זאנדערן ווייל זיינע אויספיהרונגען וועגען דיזען פונקט זיינען נאך ניט געווען גענוג קלאר פאר איהם אליין. זיין לעהרע וועגען א הייליגע מלחמה האט זיך צוערשט ארויסגעוויזען אין זיין געבאט, אז דיא מוסולמאנער זאלען זיך פערטהיידיגען געגען זייערע געגנער מיט געוועהר אין האנד.

מיט דיא געצענדיענערם פון מעדינא האט ער אבגעמאכט, אז זיי זאלען זיך ניט פערבינדען מיט דיא קארעישיטען און אנדערע זיינע געגנער. ער האט געהאפט אז זיי וועלען מיט דער צייט ווע־ רען זיינע אנהענגער, וואס עס איז אויך געשעהען, און ער האט זיי ניט געריהרט. מיט דיא אידען האט ער געשלאסען א פריינד־ ליכען בונד. זיי האבען זיך פערפליכטעט צו אונטערשטיצען איהם

מיט געלד און אָנצונעהמען זיינע בעשליסע אין פּראָצעסען מיט מו־סולמאַנער.

יעדענפאַלס האָבען זיך אַלע דריי טהיילען פון דער בעפעלקע־רונג אין מעדינא, דיא מוסולמאַנער, אידען און געצענדיענערס, פערפּפליכטעט צו בעשיצען געמיינשאַפטליך דיא שטאָדט געגען אַלע אָנגרייפערס.

נאָר באַלד האָט מאהאָמעד, וועלכער האָט געלייגט גרויסע האָפנונגען אויף דיא מיטווירקונג און אָנערקענונג פון דיא אידען, זיך ארומגעזעהען, אז ער האָט א גרויסען טעות געהאַט וועגען זיי. וויא שטאַרק דיא אידען האָבען ניט סימפּאַטיזירט מיט דיא חאַני־פען, מוסולמאַנער און אַלע געגנער פון געצענדיענסט, האָבען זיי דאָך ניט געקענט אָנערקענען מאהאָמעד'ן פאַר א נביא אוים דעם איינפאַכען גרונד, ווייל זיי האָבען גלייך געזעהען, אז ער איז אַן אונוויסענדער מענש, אַן עם־הארץ. ער איז אַזוי געווען איינגע־גלויבט אין זיין פּראָפעטען־ראָלע, אז ער האָט גאָר ניט געהאַלטען פאַר נייטיג זיך צו בעקענען נעהענטער מיט דיא אידישע און קריסטליכע הייליגע שריפטען, אויף וועלכע ער האָט זיך אָפט גע־שטיצט אין זיינע דרשות און נביאות. ער האָט איבערגעגעבען וועגען דיזע שריפטען וואָס עס איז איהם איינגעפאַלען אין קאָפּ און האָט פערדרעהט פּסוקים מיט'ן קאָפּ אַראָפּ. דיא אידען האָבען נאַ־טירליך גלייך נאָך זייערע ערשטע געשפּרעכען מיט דעם אַראַבישען פּראָפעט געזעהען, אז ער ווייס נאָר פון דער ביבעל אַזוי פיעל, וויא פיעל עס איז איהם אויסגעקומען צו הערען פון זייטיגע אונוויסענדע מענשען, און זיי האָבען זיך דאַרום איינפאַך אויסגעלאַכט פון איהם.

דאַן איז ער אין כעס געוואָרען און האָט ערקלערט מיט זיין געוועהנליכען בלינדען גלויבען אין זיין געטליכער קראַפט: „גאָט האָט געשיקט דעם קאָראַן דיא אידען צו בעשטעטיגען זייערע שריפ־טען, אָבער זיי האָבען ניט געגלויבט.“ באַלד נאָכדעם האָט ער אָנגע־זאָגט זיינע אנהענגער, אז זיי זאָלען ענדערן דיא זאָ־גענאַנטע „קובלא“, דאָס הייסט, זיי זאָלען זיך אין זייער געבעט ניט שטעלען

מיט'ן פנים צו ירושלים, וויא ער האט פריהער געהייסען, זאנדערן צו מעקא, וויא אלע מאהאמעדאנישע טוען עס טאקע זייט דאן.

דערמיט האט ער געגעבען צו וויסען, אז ער האט זיך אין גאנ־צען אבגעזונדערט פון דיא אונגלויביגע אידען. נאר באלד איז ער פון ווערטער און נביאות איבערגעגאנגען צו געוואלט און בלוטיגע אטאקעס אויף אידען. זיין שרעקליכע לעהרע וועגען א „הייליגע מלחמה" איז אלץ אפענער און געשייטער געווארען. צו דיזער צייט האט ער שוין ערקלערט פאר א מצוה צו בעקעמפפען מיט'ן שווערד דיא אונגלויביגע און האט פערשפראכען אלע גליקען פון גן־עדן צו דיא מוסולמאנער, וואס וועלען פאלען אין א שלאכט פאר דעם איסלאם. „אויב איהר וועט בעגעגענען אונגלויביגע," שטעהט אויסדריקליך אין קאראן, „זאלט איהר קעמפפען מיט זיי ביז איהר וועט זיי ניט אויס'הרג'ענען. לייגט ארויף קייטען אויף דיא גע־פאנגענע. גאט וואלט זיי געקענט אויסראטען אהן אייער הילפע, אבער ער וויל אייך אויספרובירען. פיהרט מלחמות מיט אייערע פיינד פאר אייער גלויבען, אבער פאלט ניט אן דיא ערשטע. גאט האסט אנגרייפערס. טויטעט אייערע פיינדע, וואו איהר וועט זיי נאר געפינען... אויב זיי וועלען אנפאלען אויף אייך, באדט זיך אין זייער בלוט. אט דאס איז דער לוין פון דיא אונגלויבעריי... פיהרט שלאכטען מיט פיינדע ביז מען וועט שוין ניט דארפען מורא האבען פאר פערפיהרונג, ביז דער איסלאם וועט שטארק ווערען"....

אין דעם זעלבען קאפיטעל פון קאראן געפינען זיך אבער אזעלכע פסוקים: „געברויכט ניט געוואלט געגען מענשען צוליעב זייער גלויבען. דער וועג פון ערלייזונג אונטערשיידעט זיך גענוג פון דעם וועג פון טעות."

אום צו פערשטיין דיזען ווידערשפרוך צווישען פסוקים פון איין קאפיטעל, דארף מען נעהמען אין אנבעטראכט, אז דיא הייליגע מלחמה האט מאהאמעד געפערדיגט ניט געגען אזעלכע אונגלויביגע, וואס גיבען זיך אונטער אדער טרעטען ניט ארויס געגען קאראן, זאנ־דערן געגען אזעלכע, וואס שטערען די פערשפרייטונג פון מוסולמא־נער גלויבען. די הייליגע מלחמה איז איבריגענס נאר געווען א מי־

טעל צו געווינען אנהענגער אָדער צו פערניכטען אָפענע געגנער ביז דער איסלאם וועט ווערען א שטארקער מאכט. אום צו קענען בע־קעמפפען דיא אונגלויביגע, האָט ער אויך אָרגאניזירט מיליטערישע זיינע אנהענגער.

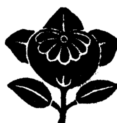
דער אָנפאנג פון א הייליגע מלחמה איז געמאכט געוואָרען דעם צווייטען יאָהר פון הידזשרא. עטליכע מוסולמאנער, וועלכע מאהאָמעד האָט געשיקט שפּיאָנירען אין מעקא, זיינען פּלוצלונג בעפאלען א קאראוואן, וואָס איז אָנגעפיהרט געוואָרען פון 4 קאָרעי־שיטען. איינעם האָבען זיי געטויטעט, איינעם איז געלונגען צו אנטלויפען נאָך מעקא, און 2 האָבען זיי געפאנגען און געבראכט נאָך מעדינא. דיזע רויבערישע אַטאַקע איז גראדע געמאכט גע־וואָרען אין דער צייט פון דעם הייליגען מאָנאט, ווען עס האָט גע־הערשט פריעדען אין אראביען. ווען מאָהאמעד האָט דערהערט פון דיזער אטאקע, איז ער אָנפאנגס זעהר אין כעס געוועזן, וואָס מען האָט געבראָכען דעם נאציאָנאלען פריעדענס־מנהג; אָבער באלד האָט ער זיך בערוהיגט און ערקלערט, אז „געצענדיענערייי איז ער־גער וויא מאָרד.“

א מָאָנאט 3 נאָך דיזער מערדערישער אַטאַקע און איינפאכער רויבעריי (דיא גערויבטע זאכען האָט מאהאָמעד אליין צוטהיילט צווישען זיינע אנהענגער) האָט דער פּראָפעט אליין בעשלאָסען צו בעפאלען א גרויסען קאראוואן, וואָס דער רייכער קאָרעישיט אבו־סאָפיאן האָט געפיהרט פון סיריען נאָך מעקא. 950 מאן האָבען בע־גלייטעט דיזען קאראוואן, וועלכער האָט געפיהרט טייערע סחורות אויף 700 קעמלען און 100 פערד (דיא סחורות האָבען בעטראָפען 50.000 דינארען, דאָס הייסט אונגעפעהר 100,000 דאָלאר.) מאהאָמעד האָט צוזאמענגעקליבען 314 פון זיינע מוטהיגסטע אנ־הענגער מיט 70 קעמלען און 2 פערד און איז פּלוצלונג בעפאלען די קאָרעישיטען אין דעם אָאזיס בעדר אויף'ן וועג צווישען מעדינא און מעקא (אונגעפהר 150 קילאָמעטער פון מעדינא.)

דאָס איז געוון דיא ערשטע „הייליגע“ שלאכט פון דעם פּראָ־פעט. זיא האָט זיך געענדיגט מיט א זיעג פאר דיא מוסולמאנער,

ווייל דיא מעקאַנער האָבען זיך גאָר ניט געריכט אויף אזא אטאַקע און זיינען צומישט געוואָרען. דיא מייסטע פון זיי זיינען זיך צו־לאָפען אין שרעק. מאַהאַמעד׳ס באנדע האָט געפאַנגען א 50 „אונ־גלויביגע" און אַלע סחורות פון קאַראוואַן צוזאמען מיט דיא קעמ־לען און פערד. נאכהער זיינען זיי אריין מיט פריידע־געשרייען אין מעדינאַ, און מאַהאַמעד האָט ערקלערט, אז דיא שלאַכט איז גע־וואונען געוואָרען דורך דיא אַריינמישונג פון 3000 מלאכים אונטער דער קאָמאַנדע פון גבריאל און מיכאל. דערמיט האָט ער אַרויפ־געלייגט א געטליכען שטעמפּעל אויף דיזער איינפאַכער רויבעריי. דיזע היילינע מלחמה איז איינגענטליך געווען א רויבערישע אטאַקע אויף א קאַראוואַן אזוי וויא דאָס האָט זיך געפיהרט אין אראַביען, נאָר דיא מוסולמאַנער זיינען געווען בעגייסטערט, ווייל מאַהאַמעד האָט זיי דערפאַר פערשפּראָכען דיא בעסטע פּלעצער אין גן־עדן.

דיא געראויבטע זאַכען האָט מען באַלד צוטהיילט. א פינפטעל איז בעשטימט געוואָרען פאַר דיא היילינע קאַסע. מאַהאָמעד האָט פאַר זיך גענומען א שווערד און א קעמעל, דאָס איבעריגע איז פער־טהיילט געוואָרען גלייך צווישען אַלע קעמפּפערס. צוויי פון דיא געפאַנגענע קאָרעישיטען האָט מאַהאָמעד געהייסען טויטען, דיא איבעריגע האָט ער געלאָזען לעבען, אום צו קריגען פאַר זיי אויס־קויפס־געלד.

.7

מאהאָמעד און דיא אידען פון מעדינאַ.

דער רויבערישער זיעג איבער אבו־סאַפיאן'ס קאַראַוואן האָט נאַטירליך פערשטאַרקט דיא וואַקסענדע מאַכט פון דעם פּראָפעט, און פיעלע אַראַבען זיינען צו איהם צוגעשטאַנען אין דער האָפנונג אויף א חלק אין ווייטערע אַזעלכע „הייליגע" מלחמות. ער האָט זיך שוין געפיהלט אַזוי שטאַרק, דאָס ניט נאָר האָט ער געהייסען אומברייינגען אַן אַראַבישע פרוי און א אידען, ווייל זיי האָבען זיך אויסגעלאַכט פון זיין פּערזאָן און נביאות, זאָנדערן האָט בעשלאָסען צו אונטערדריקען דיא אידען אין מעדינאַ. ער האָט געוואָלט זיך אָפּרעכענען מיט זיי, פאַר וואָס זיי האָבען זיך ענטזאַגט צו אַנערקע־נען איהם פאַר א פּראָפעט, און צו גלייכער צייט פּטור צו ווערען פון געפעהרליכע געגנער.

גראַדע האָט עס געטראָפען, אַז אין א פּאָאָר וואָכען נאָך דער שלאַכט אין אָאזים בעדר איז פאָרגעקומען א געשלעג אין א פּאָר־שטאָט פון מעדינאַ, וועלכע איז געווען בעוואָהנט פון דעם אידישען שטאַם בני־קעינאָקאַ. דער געשלעג האָט זיך אָנגעפאַנגען צוליעב דעם, וואָס א מוסולמאַן איז בעפאַלען א אידישע פרוי, און האָט זיך געענדיגט מיט דעם טויט פון דיזען מוסולמאַן און פון איין איד, וואָס האָט פערטיידיגט די בעליידיגטע פרוי. מאַהאָמעד האָט זיך בענוצט דערמיט, אום צו ערקלערען קריעג דיזען אידישען שטאַם. אונגליקליכערווייזע זיינען דיא אידען אין אַראַביען געווען צוטהיילט אין קליינע שטאַמען, אַזוי ווי די אַראַבען, און האָבען אויך אָנגע־נומען פיעלע אַראַבישע מנהגים. יעדער שטאַם האָט זיך געלעבט פאַר זיך און האָט זיך גאַנץ ווייניג געקימערט פאַר אַנדערע. דאַ־רום האָבען זיך דיא אַנדערע אידישע שטאַמען ניט אָנגענומען פאַר זייערע ברידער פון שטאַם בני־קעינאָקאַ. דיא אידען האָבען אויך ניט געזעהען, אַז מאַהאָמעד'ס שטייגענדע מאַכט איז דיא גרעסטע געפאַהר פאַר זיי. ווען אַלע אידישע שטאַמען וואָלטען זיך פער־

בונדען, וואָלט מאהאָמעד זיי ניט געקענט בייקומען, נאָר געגען יע־
דען בעזונדער האָט ער שוין געהאט גענוג מאכט.

דיא פאָרשטאדט פון דיא בני־קעינאָקא איז ארומגערינגעלט
געוואָרען פון דיא מוסולמאַנער. דיא אידען האָבען בראוו גע־
קעמפפט, אָבער נאָך א 2 וואָכעדיגער בעלאַגערונג האָט זיי דער הונ־
גער געצוואונגען זיך אונטערצוגעבען. מאהאָמעד האָט נאָר פער־
לאַנגט פון זיי, אז זיי זאָלען פערלאָזען מעדינא, און זיי האָבען אויס־
געוואַנדערט נאָך סיריען.

אין א יאָהר ארום איז ער אָהן שום אורזאכע בעפאַלען דעם
שטאַרקען אידישען שטאם בני־נאַדיר און האָט זיי אויך געצוואונגען
אויסצו־וואַנדערען. אום זיך צו רעכטפערטיגען פאר דיזע שענדליכע
אטאקע אפילו נאָך דער מאָראַל פון רויבערישע אראבען, האָט
מאָהאמעד ערקלערט, אז דער מלאך גבריאל האָט איהם אזוי גע־
הייסען טאָן. דיזען מלאך האָט ער איבערהויפּט אַלץ עפטער אָנ־
געפאַנגען צו געברויכען, ווען ער פלעגט געפינען פאר נויטיג צו גע־
בען א געטליכע הסכמה אויף זיינע „הייליגע מלחמות“.

דיא לענדער פון דיא פעריאָגטע אידען האָט ער צוטהיילט
צווישען דיא מאָגאַדזשירען (אויסוואַנדערער פון מעקא), וועלכע
האָבען פריהער געלעבט אויף דער רעכענונג פון זייערע מוסולמאַנער
ברידער אין מעדינא. ער האָט אַלזאָ פערזאָרגט זיינע אָרימע אנ־
הענגער פון מעקא אויף דער רעכנונג פון דיא אידען.

דיא בערויבטע בני־נאַדיר זיינען אוועק נאָך סיריען, נאָר
אויפ׳ן וועג האָבען זיי זיך אָבגעשטעלט אין דער אידישער קאָלאָניע
חעיבאַר, וועלכע איז צו דער צייט צוגעטראָטען צו דעם בונד פון
אראבישע שטאמען אונטער דער פיהרונג פון דיא קאָרעישיטען.
דערפאר האָט מאהאָמעד גענומען בלוטיגע ראכע פון דעם אידישען
שטאם בני־קאָרעיזא, וועלכער איז נאָך פערבליבען אין מעדינא.
ווען מאהאָמעד׳ן איז געלונגען צו ברעכען דעם בונד פון דיא קארעי־
שיטען, וויא מיר וועלען עס באַלד זעהען, האָט ער בעלאַגערט דיא
בני־קאָרעיזא אין זייער קווארטאַל און זיי געצוואונגען זיך אונטער־
צוגעבען. זיי האָבען געהאָפט אויף דער הילפע פון דעם אראבישען

שטאַם אַאוס, מיט וועלכען זיי זיינען געווען אין פריינדליכע בע־
ציהונגען אין פריהערע יאָהרען. דיזער שטאַם האָט שוין אָבער
אָנגענומען דעם איסלאַם, און זייער אַלטער פיהרער, וועלכער איז
שטערבליך פערוואונדעט געוואָרען אין דעם קאַמפּף מיט דיא
קאָרעישיטען, איז געוואָרען א וויסטער פאַנאַטיקער און האָט גע־
וואָלט נעהמען ראַכע פון דיא אידען דערפאַר, וואָס זיי האָבען זיך
פערבונדען מיט דיא שונאים פון איסלאַם. ווען דיא בעזיעגטע אי־
דען האָבען פערלאַנגט מען זאָל זיי לאָזען פריי אויסוואַנדערן פון
מעדינא אַזוי וויא זייערע ברידער, דיא בני־קעינאָקאַ און דיא בני־
נאַדיר, האָט מאַהאָמעד איבערגעגעבען זייער שיקזאַל אין דיא הענד
פון דעם פיהרער פון דיא אַאוסען, ווייל ער האָט גוט געוואוסט, אַז
דיזער פאַנאַטישער מוסולמאַן וועט זיך בלוטיג אָפּרעכענען מיט זיי.
דערמיט האָט מאַהאָמעד געוואָלט אראָפּנעהמען דיא פעראַנטוואָרט־
ליכקייט פון זיך.

ווען מען האָט איבערגעגעבען דעם פיהרער פון דיא אַאוסען,
וועלכער האָט זיך שוין געראַנגעלט מיט'ן טויט, אַז דער פּראָפּעט
האָט איהם געלאָזען ענטשיידען, וואָס מען זאָל טאָן מיט דיא בני־
קאָרעיזאַ, האָט ער גלייך בעפוילען, אַז אַלע ערוואַקסענע מענער זאָל
מען אויסשלאַכטען און אַלע פרויען און קינדער פערקויפען אין
שקלאַווען. דיזער שרעקליכער בעפעהל איז גלייך אויסגעפיהרט
געוואָרען. ביז 600 אידען האָט מען אויסגעקוילעט. בלויז איי־
נער האָט זיך גערעטעט פון טויט דורך דעם, וואָס ער האָט אָנגענו־
מען דעם איסלאַם. איין שעהנע אידישע מיידעל האָט מען גע־
צוואונגען אָנצונעהמען דעם איסלאַם, און מאַהאָמעד האָט איהר
אַריינגענומען אין זיין האַרעם. דיא איבעריגע אידישע פרויען און
קינדער זיינען צוטהיילט געוואָרען צווישען דיא מוסולמאַנער.

נאָך דיזער פערניכטונג פון דיא בני־קאָרעיזא האָט שוין מאַ־
האָמעד מעהר ניט געהאַט צו פירכטען פאַר אידען, און מעדינא איז
געוואָרען א מוסולמאַנער שטאָדט אונטער זיין אונבעשרענקטער
הערשאַפט.

.8

דער קאַמפּף מיט דיא קאָרעישיטען.

אין דער צייט, ווען מאַהאַמעד האַט געזוכט צו בעפעסטיגען זיך אין מעדינא נאָך דער רויבערישער אַטאַקע אויף אבו סאַפיאַן'ס קאַראוואַן אין אַאזים בעדר, האַבען די קאָרעישיטען נאַטירליך געזוכט זיך אָבצורעכענען מיט איהם און זיינע נאָכפאָלגער. זיי האַבען בעשטימט אַ טרויער־צייט אין מעקאַ אַזוי לאַנג ביז מאַהאַמעד וועט ניט בעזיעגט ווערען. אבו־סאַפיאַן, וועמען עס איז געלונגען צו רעטען זיך נאָך זיין ניעדערלאַגע אין בעדר, האַט צוזאַמענגעקליבען 3000 מאַן מיט 200 פערד, אום צו זיין זיכער געגען דיא אנהענגער פון מאַהאַמעד אין מעדינא. אויסער דעם האַבען דיא קאָרעישיטען זיך פערבונדען מיט עטליכע געצענדיענערשע שטאַמען.

דעם 24טען יאנואר, 625 (דעם דריטען יאָהר נאָך הידזשרא) איז דיזע מחנה צוגעקומען צו די בערג אָכאָד לעבען מעדינא. מאַהאַמעד האַט ניט געוואָלט ווארטען ביז דיא מעקאַנער וועלען איהם בעלאַגערען אין מעדינאַ און האַט בעשלאָסען צו פּרובירען מזל אין אַן אָפענער שלאַכט. ער איז ארויס סך הכל מיט 700 מוסולמאַנער און 300 מעדינער אראבען, וועלכע האָבען נאָך ניט אנערקענט דעם איסלאַם, נאָר האָבען זיך פערבונדען מיט איהם אין דיא אינטערעסען פון דער שטאָדט. נאָר ביי נאַכט האָבען זיך דיא געצענדיענערס שטילערהייט אָבגעטראָגען, און מאַהאַמעד איז בלויז געבליבען מיט זיינע אנהענגער געגען דיא גרויסע מאַכט פון דיא קאָרעישיטען.

דער פערראַטה פון דיא געצענדיענערס האַט איהם ניט אָבגעהאַלטען. איהם איז געלונגען צו פערנעהמען זעהר גוטע פּאָזיציאָנען אויף דיא בערג, זאָ דאָס אָנפאַנגס האָבען דיא מוסולמאַנער צוריקגעשטויסען אַן אַטאַקע פון דיא קאָרעישיטען, אָבער שליסליך האַט זיך דיזע שלאַכט געענדיגט זעהר טרויעריג פאר דעם פּראָפעט. ער אַליין איז לייכט פערוואונדעט געוואָרען אין געזיכט און אין קניע און איז אַריינגעפאַלען אין אַ קאַנאַווע. עס האַט געפעהלט אַ

האָר, אז ער זאָל זיך אָבטראָגען צום דעם מלאך גבריאל, וועלכער האָט זיך דיזען מאָל ניט בעוויזען מיט זיינע מחנות ענגלען. ווען א צופאל וואָלט דאָ ניט געהאָלפען דעם פראָפעט, וואָלט וואהר־שיינליך געווען אַן ענדע פון זיין איסלאַם און עס וואָלט געבליבען אַן אנדענקען אָן איהם אין אראבישע לעגענדען.

נאָך זיינע אנהענגער האָבען איהם אויפגעהויבען א צובלוטיג־טען און אוועקגעטראָגען אין א זיכערען אָרט, וואו דיא לעבעדיג געבליבענע מוסולמאַנער האָבען איהם ארומגערינגעלט. זיין אָנקעל חאמזא, א זעהר מוטהיגער און פעהיגער קריעגער, איז געטויטעט געוואָרען צוזאמען מיט 70 מוסולמאַנער. אין דיא רייהען פון דיא זיעגרייכע קאָרעישיטען האָט זיך פערשפרייטעט א קלאַנג, אז מאַ־האָמעד איז געטויטעט געוואָרען. אבו־סאָפיאַן איז דאַן צוגעריטען צו א פאָזיציאָן פון דיא מוסולמאַנער אונטער דער קאָמאַנדע פון אָמאַר און האָט אויסגעשריען: „איז עס אמת, אז מאַהאָמעד איז טויט?“ „ער לעבט און וועט נאָך אייך דערלאַנגען פעפער!“ האָט אָמאַר געענטפערט. „אויב אזוי, וועלען מיר זיך נעכסטען יאָהר צוזאמענטרעפען אין בעדר!“ האָט אבו־סאָפיאַן אויסגערו־פען, און איז אוועק צו זיין לאַגער.

אבו־סאָפיאַן'ס פרוי, וועלכע האָט בעגלייטעט דיא קאָרעישי־טען צוזאמען מיט אנדערע פרויען, האָט אין דער זעלבער צייט בע־גאַנגען א שוידערליכע טהאט. אזוי וויא איהר פאָטער איז געטוי־טעט געוואָרען פון מאַהאָמעד'ס אָנקעל חאמזא ביי דער רויבערישער אַטאַקע אין דעם אָאזיס בעדר, האָט זיא זיך יעצט א וואָרף געטאָן אויף זיין טויטען קערפער, האָט אויפגעשניטען זיין בויך, האָט ארויסגעריסען זיין לעבער און עס אויפגעפרעסען רויערהייט!... אנ־דערע פרויען האָבען אָבגעשניטען ביי דיא געטויטעטע מוסולמאַנער דיא נעזער און אויערען און געמאַכט דערפון האַלזבענדער!... אָט אזוי ווילד זיינען נאָך דיא אראבען געווען אין יענער צייט.

דיא קאָרעישיטען האָבען ניט אויסגענוצט זייער זיעג צו פער־יאָגען מאַהאָמעד'ן פון מעדינא. דאָס האָט איהם געראַטעט פון א מעגליכען אונטערגאַנג. זיי האָבען זיך צוריקגעקעהרט נאָך מעקא,

דיינקענדיג נעכסטען יאָהר צו קומען מיט אַ גרעסערע מאַכט און מאַכען אַ סוף פון דיא מוסולמאַנער.

מַאהאָמעד האָט זיך בענוצט דערמיט, אום אויפצומונטערן זיינע נידערגעשלאָגענע אנהענגער. ער האָט ניט בעוויזען מוטה אין דיזער שלאַכט. ער האָט געטראָגען 2 שטאַרקע־פּאַנצירען, וועלכע האָבען איהם גערעטעט פון טויט, און ער איז אַריינגעפאַלען אין דער קאַנאַווע איינפאַך אויס שרעק. נאָר ווען דיא קאָרעישיטען האָבען אָנגעפאַנגען זייער מאַרש צוריק, איז ער אַרויס מיט זיינע טרייעסטע אנהיינגער כלומרשט נאָכצויאָגען זיך נאָך דיא שונאים. אין דער ווירקליכקייט אָבער איז ער פערבליבען דריי טעג צווישען דיא בערג און האָט זיך צוריקגעקעהרט נאָך מעדינא. וועגען זיין נידערלאַגע האָט ער זיך אַרויסגעדרעהט מיט פאָלגענדען תירוץ: „זאָ לאַנג איהר האָט מיר געפאָלגט, האָט איהר געזיעגט; אָבער וויא נאָר איהר האָט אויס געמיינע האבזוכט ניט געהערט דעם ווילען פון גאָט און דיא בעפעהלע פון זיין שליח, האָט איהר געקראָגען דיא פערדיענטע שטראָף, און אייערע פיינדע האָבען געזיעגט. נור גאָט איז באַרמהערציג, ער האָט שוין פערגעבען אייערע זינד און וועט ניט דערלאָזען, אַז איהר זאָלט אונטערגעהן.“

זיינע ווערטער וועגען דיא „געמיינע האבזוכט“ האָבען זיך בעצויגען אויף דעם פאַל, ווען דיא מוסולמאַנער, וועלכע האָבען צוריקגעשטויסען דיא ערשטע אַטאַקע פון דיא קאָרעישיטען, האָבען אָנגעפאַנגען צו רויבען זייער לאַגער. דיא „גלויביגע“ האָבען זיך אַזוי „פערטיעפט“ אין דיזער רויבעריי, אַז זיי האָבען ניט בעמערקט, וויא דער שונא האָט זיך צוזאַמענגעקליבען זיי צו פעריאָגען. מען רעכענט, אַז דאָס איז טאַקי געווען דיא הויפּט־אורזאַכע פון מאַהאָמעד׳ס נידערלאַגע אין דיזער שלאַכט לעבען דיא בערג אָכאָד.

אום נאָך מעהר אויפצומונטערן זיינע אנהענגער, האָט ער עס געהייסען אין נאָמען פון מלאך גבריאל בעפאָלען דעם אידישען שטאַם בני־נאַדיר. דעם נעכסטען יאָהר איז זיין מאַכט אַזוי געוואַקסען, אַז ער האָט שוין געקאָנט צוקומען צום אָאַזיס בעדר מיט

1500 „הייליגע“ קריגערס, אום דארט צו געבען א שלאכט דיא קארעישיטען, וויא עס איז אבגעמאכט געווען מיט אבו־סאפיאן. נאר דארט האבען זיי אנשטאט שונאים געפונען א פריעדליכען יריד. דיא קארעישיטען זיינען ניט געקומען, ווייל זיי האבען זיך געקליבען אויסצופיהרען א גרויסען פלאן געגען דיא מוסולמאנער. זיי האבען זיך נעמליך פערבונדען מיט דריי גרויסע געצענדיענערשע שטאמען און מיט דיא אידען פון דער קאלאניע חעיבאר, וואו עס האבען זיך געפונען פיעלע פון דיא פעריאגטע בני־נאדיר. אבו־סאפיאן, דער פיהרער פון דיזען בונד, האט צוזאמענגעקליבען א גרויסע מחנה צו בעלאגערען מעדינא. נאר אין דיזער געפעהרליכער לאגע איז מאַ־האמעד׳ן צו הילפע געקומען א פערס מיט דעם נאמען סאלמאן, וועלכער האט לאנג געדיענט אין דיא פערסישע ארמעען און איז ענדליך געפאנגען און פערקויפט געווארען אין שקלאווערייא צו איי־נעם פון דיא אראבען אין מעדינא. ווען סאלמאן האט אנגענומען דעם איסלאם, האט מען איהם בעפרייט. ער האט דערפאר זעהר טריי געדיענט דעם פראפעט. וויא נאר מען האט זיך דערוואוסט אין מעדינא וועגען דיא גרויסע ארמעע וואס אבו־סאפיאן האט צו־זאמענגעקליעבען, איז דיזער פערס אוועק צו מאהאמעד׳ן און האט איהם געגעבען א פלאן צו בעשיצען דיא שטאדט מיט גראבענס און ערד־פעסטונגען ארום. דיא אראבען האבען גאר ניט געוואוסט פון אזעלכע בעשיצונגס־מיטלען, נאר מאהאמעד האט גלייך איינגעזעהען דיא גרויסע נוצען פון אזעלכע בעפעסטיגונגען און האט געהייסען זיינע נאכפאלגער אויספיהרען דעם פערסישען פלאן.

ווען דיא קארעישיטען זיינען אין 627 צוגעקומען צו מעדינא, זיינען זיי ניט וויייניג ערשטוינט געווען, ווען זיי האבען זיך אנגע־שטויסען אויף גראבענס און ברוסטווערק. זיי האבען פרובירט ארי־בערגעהן דיא גראבענס, אבער זיי זיינען שנעל פעריאגט געווארען. זיי האבען דאן בעשלאסען צו בעלאגערען דיא שטאדט, נאר אזוי וויא זיי האבען ניט מיטגענומען גענוג פראוויאנט פאר אזעלכע גרויסע מחנות, האבען זיי אין עטליכע וואכען ארום געמוזט אין גאנצען אפטרעטען.

מאהאמעד איז דארום פערבליעבען דער הערשער פון מעדינא, און זיין גאנצע מאכט האָט ער בענוצט, אום זיך אָפּצורעכענען מיט דיא אידען, וועלכע האָבען געהאָלפען דיא קאָרעישיטען. דאן האָט ער עס אומגעבראכט דעם גאנצען שטאם בני־קאָרעיזא. וויא עס איז ערקלערט געוואָרען אין פאָריגען קאפּיטעל.

.9

מאַהאָמעד׳ס נצחון אין מעקאַ.

אין פריהלינג פון נעכסטען יאהר האָט מאַהאָמעד ערקלערט, אַז ער האָט געזעהען אין חלום, דאָס ער איז אַוועק נאָך מעקאַ בעטען גאָט און דאָס מען האָט איהם דערלאַנגט דיא שליסלען פון קאַאַבאַ־טעמפעל. דאַרום האָט ער געהייסען זיינע אנהענגער איהם נאָכפאָלגען נאָך מעקא, אום איינפאַך צו בעטען גאָט. מעהר וויא שווערדען האָט ער זיי ניט געהייסען מיטנעהמען, דען דער צוועק פון דיזען מאַרש איז געווען א פרידליכער און רעליגיעזער. עס איז נאָך גראַדע געווען דיא צייט, ווען אראַבען האָבען עס געהאַלטען פאַר זייער הייליגע פפליכט ניט צו בעפאַלען און ניט צו רויבען, ווען אין מעקאַ האָט מען געפראוועט דיא געצענדיענערשע צערעמאָניעס לכבוד דעם גרויסען פריהלינגס־יום טוב האַדזשאַ.

1500 גלויביגע האָבען נאָכגעפאָלגט דעם פראָפעט. ווען זיי זיינען צוגעקומען צום גרענעץ פון דער הייליגער פריעדענס־געגענד חאָדעיביא, האָט מאַהאָמעד געשיקט זיין איידעם אָסמאַן נאָך מעקאַ מיט אַ פאָרשלאַג זיי אַריינצולאָזען אין קאַאַבאַ־טעמפעל פיר רעליגיעזע צוועקען, און דערפאַר וועלען זיי זיך פערפליכטען מעהר ניט צו בעפאַלען דיא קאַראַוואַנען פון דיא קאָרעישיטען. נאָך לאַנגע פערהאַנדלונגען האָט מאהאמעד בעשלאָסען אָנצונעהמען דיא פאָרדערונג פון דיא קאָרעישיטען, אַז דיא מוסולמאַנער זאָלען זיך צוריקציהען פון מעקא, נאָר נעכסטען יאָהר וועט מען זיי דערפאַר ערלויבען בעזוכען דעם קאאבא־טעמפעל. אָסמאַן און אַנדערע הייסע מוסולמאַנער האָבען פראָטעסטירט געגען דיזען ערנידרייגענדען פאָרשלאַג און האָבען געבעטען מאהאמעד׳ן ער זאָל ניט אנדערם פאָרדערן גלייך צו בעזוכען דעם קאאבא־טעמפעל; אָבער ער האָט געזעהען, אַז ער איז נאָך ניט שטאַרק גענוג געגען דיא קאָרעישיטען און אנדערע געצענדיענערס און ער האָט דאַרום זעהר דיפּלאָמאַטיש געשלאָסען פריעדען מיט זיינע הויפּט־געגנער אויף צעהן יאָהר.

מאהאָמעד האָט אונטערגעשריעבען דעם אָבמאַך מיט דיא קאָרעישיטען, אָבוואָהל מען האָט איהם אין דיזען דאקומענט ניט אנערקענט פאר א פּראָפעט, וואָס עס האָט זעהר געערגערט זיינע אנהענגער. דער איינציגער וואָס האָט איהם אונטערשטיצט אין דיזען דיפּלאָמאטישען שריט איז געווען דער קלוגער און געלאסענער אבו־בעקר.

אזוי וויא מאהאָמעד איז יעצט זיכער געווען, דאָס דיא קאָ־רעישיטען וועלען איהם שוין ניט אָנגרייפען, האָט ער זיך א לאָז געטאָן איינצונעהמען שטאַרקע שטאָמען און בעזאָנדערס דיא עטליכע אידישע קאָלאָניעס, וועלכע האָבען זיך געפונען צום נאָרד פון מע־דינא. דיא אידען האָבען זיך וויעדער ניט פערבונדען צוזאמען, און יעדער קאָלאָניע בעזונדער האָט זיך פערטהיידיגט אין א טהורם. דער רעזולטאַט איז געווען, אז זיי האָבען זיך אַלע געמוזט אונטער־געבען. מען האָט ביי זיי צוגענומען זייער גאַנצען פערמעגען, נאָר זיי אַליין האָט מען געלאָזען אויסוואַנדערען נאָך סיריען מיט זייערע פרויען און קינדער.

נאכדעם וויא דיא אידען פון דער קאָלאָניע חייבאַר האָבען זיך געמוזט אונטערגעבען, האָט א אידישע טאָכטער מיט דעם נאָמען זעינאַב בעשלאָסען צו נעהמען נקמה פון דעם פּראָפעט זעלבסט, ווייל איהר גאַנצע משפּחה איז אויסגעשלאַכטעט געוואָרען פון דיא מוסולמאַנער. זיא האָט זיך אָנגעגעבען פאַר א בעקעהרטע צום איסלאַם און האָט געשיקט מאהאמעד׳ן אַלס געשאַנק א געקוילעטען באַראַן, וועלכען זיא האָט בעשמירט מיט א שטאַרקע גיפט. דער פּראָפעט האָט גראַדע איינגעלאַדען צו זיך עטליכע געסט צו אַן אבענד־שפּייז און האָט געהייסען אויף דערלאַנגען דעם פערגיפטע־טען באַראַן צום טיש. נאָר ווען ער האָט אריינגענומען אין מויל א ביסען, האָט ער גלייך דערפיהלט עפּעס א ביטערען טעם און האָט עס אויסגעשפּיעגען. איינער פון דיא געסט, וועלכער האָט אַרונ־טערגעשלונגען א ביסען, איז באַלד אויסגעגאַנגען.

זייט דער צייט האָט מאהאָמעד געקרענקט. ער האָט צוגע־שריעבען זיין לעצטע קראַנקהייט און טויט דעם סם פון דער אידי־

שער פרוי. זיא האָט זיך אַלזאָ דאָך אָבגערעכענט מיט דעם פּראָ־פּעט פאַר דיא אויסשלאַכטונג פון איהר פאַמיליע און פאַר דיא צרות, וואָס אַלע אידען אין אַראַביען האָבען פון איהם געליטען.

דיא קאָרעישיטען האָבען געהאַלטען וואָרט. אין פריהלינג פון נעכסטען יאָהר, אַלזאָ 7 יאָהר נאָך מאַהאָמעד׳ס פליטה פון מעקא, האָבען זיי איהם געלאָזען בעזוכען דעם קאַאבאַ־טעמפּעל צוזאַמען מיט 2000 נאָכפאָלגער. אָבער מעהר וויא דריי טעג האָט מען איהם ניט ערלויבט צו פערבלייבען אין מעקא.

אין דער צייט איז זיין מאַכט אַזוי גרויס געוואָרען, אַז ער האָט געשיקט 3000 סאָלדאַטען אונטער דער קאָמאַנדא פון זיין אַדאָפּ־טירטען זוהן זעיד נאָך סיריען, אום צו בעקעהרען דיא דאָרטיגע אַראַבען און אַנדערע איינוואָהנער. נאָר ניט ווייט פון דיא זידלי־כע ברעגעס פון טויטען ים (ים המלח) האָבען זיי זיך צוזאַמענגע־שטויסען מיט דער אַרמעע פון דעם גריכישען קייזער הערקליוס, וועלכער האָט בעזיעגט דיא פערסישע אַרמעען. דיזער צוזאַמענ־שטויס איז געוועזען זעהר אַן אונגליקליכער פאַר מאַהאַמעד׳ס „היי־ליגע" קריעגערס. נאַכדעם וויא זעיד און אַנדערע קאָמאַנדירען זיינען געפאַלען טויט אין דער שלאַכט, זיינען דיא איבעריגע זיך צולאָפען.

אום אָפּצושוואַכען דעם שלעכטען איינדרוק פון דיזער ביטע־רער נידערלאַגע, האָט מאַהאָמעד אַרויסגעשיקט, וויא ער האָט עס געוועהנליך געטאָן אין אַזעלכע פעלע, זיינע אַנהענגער געגען שוואַכע שטאַמען אין אַראַביען. זיי האָבען זיך מייסטענס אונטערגעגעבען פריעדליך, און מאַהאָמעד איז אַלץ ווייטער אַנערקענט געוואָרען אַלס גאָט׳ס שליח.

אין מעקא זעלבסט האָט ער געקראָגען אַלץ מעהר אַנהענגער. פיעלע האָבען איבערהויפּט ניט געוואָלט איינרייסען מיט איהם, זעהענדיג וויא זיין מאַכט שטייגט אַלץ אין אַלע אַנדערע טהיילען פון אַראַביען. דערמיט ערקלערט זיך דער מערקווירדיגער פּונקט, דאָס אין 630 יאהר האָבען דיא קאָרעישיטען ניט נאָר אַריינגעלאָזען מאַהאָמעד׳ן אין מעקא, נאָר האָבען אַנערקענט זיין אויבערמאַכט

און איהם געלאָזען צושטערען אַלע געצקעס אין דעם קאַאַבאַ־טעמפעל. ער האָט זיך בענוצט מיט געוויסע שטרייטיגקייט וועגען דעם אָפּמאַך מיט דיא קאָרעישיטען און איז אַרויס מיט אַ מחנה פון 10,000 מאַן געגען מעקאַ. פיעלע איינוואָהנער פון דער הייליגער שטאָדט זיינען אַרויס איהם צו בעגריסען אויפ'ן וועג און צו ערקלערען, אַז זיי נעהמען אָן דעם איסלאַם. אפילו אבו־סאָפיאַן, וועלכער איז געשיקט געוואָרען פון דיא קאָרעישיטען צו פערהאַנדלען מיט דעם פּראָפעט, האָט זיך בעקעהרט צום נייעם גלויבען. דיא איינוואָהנער פון מעקא האָבען אַלזאָ קיין אַנדער ברירה ניט געהאַט, וויא אַריינצולאָזען דעם פּראָפעט מיט זיין ארמעע און צו אַנערקענען איהר פאַר זייער אויבערהאַר. דיא מייסטע איינוואָהנער האָבען אויך גלייך אָנגענומען דעם איסלאַם.

מאַהאמעד איז דאַן 7 מאָל אַרומגעריטען אויף זיין קעמעל אַרום דעם קאַאַבאַ־טעמפעל, האָט זיך 7 מאָל צוגעריהרט מיט זיין שטעקען צום הייליגען שטיין און האָט געהייסען פערניכטען אַלע געצקעס אין טעמפעל און אין דיא הייזער. דיא געצענדיענערס, וועלכע האָבען דערזעהען, אַז זייערע אָבגעטער זיינען אונשעדליך, האָבען שוין קיינע צערעמאָניעס ניט געמאַכט מיט דיא געצקעס. נאַכהער האָט ער ערקלערט, אז אלע מענשען זיינען גלייך פאר גאָט און אַז זייער הייליגסטע פפליכט איז צו בעשיצען און צו פערשפרייטען דעם איסלאם.

דאָס איז געווען דער גרעסטער טריאומף אין זיין לעבען. בלויז 8 יאָהר נאָך דער פּליטה, ווען זיין לעבען איז געווען אין געפאַהר, איז איהם געלונגען ניט נאָר אַריינצומאַרשירען מיט צעהן טויזענד אנהענגער אין מעקא, זאָנדערן צו ווערען איהר אנערקענטער הערשער. קיין טראָפּען בלוט איז ביי דיזער מערקווירדיגער איבערקעהרענעס ניט פערגאָסען געוואָרען. זיינע אנהענגער האָבען ווירקליך געקענט גלויבען, אז דאָס איז א נס, אז אין דיזער וויכטיגער היסטאָרישער פּאַסירונג שטעקט אַלאַה'ס האַנד און אז מאַהאמעד איז גאָט'ס שליח.

מאהאָמעד׳ס זיעג איבער דיא בעדואינען און טויט.

נאָר אין מעקאַ איז מאהאמעד ניט פערבליבען. ער האָט ער־קלערט, אז ער וויל לעבען און שטאַרבען צוזאמען מיט זיינע נאָכ־פאָלגער פון מעדינא. דאָס האָט ער אָבער ניט געטאָן אוים ליעבע צו זיי, זאָנדערן ווייל ער האָט פערשטאַנען, אז אין מעקאַ איז ער נאָך ניט אין גאַנצען זיכער, דען עס זיינען נאַטירליך פערבליבען פיעלע זיינע שונאים און פערבאָרגענע געצענדיענערם. ער האָט דאָ ארויסגעצייגט אַ קלאָרע בערעכנונג און אַ דיפּלאָמאַטישע האַנד־לונג, מיט וועלכע ער האָט זיך אויסגעצייכענט אַלץ מעהר, וואָס מעהר ערפאָלג ער האָט געהאַט אין זיינע אונטערנעהמונגען און מלחמות. זיינע נביאות האָט ער פערבונדען מיט פּאָליטישע בע־טראַכטונגען און אויסרעכנונגען זייט ער איז געוואָרען דער הער־שער פון מעדינא און א קריעגספיהרער. אָנפאַנגס איז ער געוועזן אַ טרוימער מיט א קרענקליכער פאַנטאַזיע און מיט האַלוצינאַציאָנען, נאָר ביסלעכווייז איז ער געוואָרען אַ געשיקטער פּאָליטיקער און דיפּלאָמאַט. זיין רעליגיעזע לעהרע, וועלכע האָט אין זיך גלייך פון אָנפאַנג ענטהאַלטען אַ פּאָליטישע שטרעבונג צו פעראייניגען אַלע אַראבער, איז געוואָרען אַן אימפּעריאַליסטישע. רעליגיאָן איז דאָ געגאַנגען האַנד אין האַנד מיט אַ נייע שטאַאַטליכע אָרגאַניזאַ־ציאָן, און דער פּראָפעט פון איסלאם איז צוגלייך געוואָרען אַ קריעגספיהרער, אַ פּאָליטישער הערשער, אַ דעספּאָט.

אין דעם איז בעשטאַנען דער גרונד פון מאהאמעד׳ס מערק־ווירדיג שנעלען ערפאָלג זייט זיין ערשטע „היילינע מלחמה“ אין אָאזים בעדר, וועלכע איז אייגענטליך געוועזן אַן איינפאכער רויִ־בערישער אָנפאַל אויף אַ קאַראַוואַן, וויא עס איז אויבען ערקלערט געוועזן.

אַ שלאַכט האָט אויך ענטשיעדען דיא פערשפּרייטונג פון איסלאָם צווישען דיא בעדואינען, דיא אַראַבען פון דער וויסטענעס, וועלכע מאהאמעד האָט צו רוהע געלאָזען דיא גאַנצע צייט. זיי

האָבען אָבער אַליין אָנגעפאַנגען דעם קאַמפף. גראַדע ווען מאהאַ־מעד האָט זיך געקליבען אין וועג פון מעקא נאָך מעדינא, זיינען אָנגעקומען בעריכטען, אַז דער שטאַרקער פערבאַנד פון בעדואינער שטאַממען אונטער דעם נאָמען על־חאוואזין האָט צוזאַמענגעקליבען גאַנצע 20.000 מאַן געגען דעם פּראָפעט. דיזע שטאַממען האָבען פערנומען אַ גרויסע געגענד אין דער וויסטענעס ביז דיא גרענעצען פון דער מעקאַנער פּראָווינץ. זייער וויכטיגסטע שטאָדט איז געווען טאַאיף, ניט ווייט פון מעקא. לעבען דיזען פּלאַץ האָבען זיך אויס־געשטעלט 20.000 בעדואינען, נאָך וועלכע עס האָבען געפאָלגט זייערע פרויען, קינדער און מאַסען בהמות.

מאהאָמעד איז אַרויס געגען זיי מיט 12.000 אנהענגער, צווי־שען וועלכע עס זיינען שוין אויך געווען אַ פּאָאָר טויזענד פון מעקא. דיא שלאַכט איז געווען אַ לאַנגע און אַ ברענענדע, אָבער דיא בעדואינען האָבען שליסליך געמוזט זיך אָפּטראָגען, איבערלאָ־זענדיג אין מאהאמעד'ס הענד זייער לאַגער מיט 6000 פרויען און קינדער, 24000 קעמלען, מאַסען שעפּסען און פיעלע ווערטהפאָלע זאַכען. דיא בהמות און זאַכען האָט ער צוטהיילט צווישען זיינע אנהענגער (דעם גרעסטען טהייל האָט ער געגעבען דיא מעקאַנער, אום זיי בעסער צוצוציהען אויף זיין זייט), אָבער דיא פרויען און קינדער האָט ער צוריקגעשיקט אָהן אויסקויפס־געלט, אום צו ציי־גען זיין גוטסקייט דיא בעדואינען, וועלכע ער האָט נאַטירליך גע־וואונשען וואָס שנעלער צו בעקעהרען. דאָ האָט ער ווידער אַרויס־געצייגט זיינע דיפּלאָמאַטישע פעהיגקייטען. אייניגע בעדואינער פיהרער האָט ער אונטערגעקויפט מיט געשאַנקען, אַנדערע האָט ער געטרויסט און ווייך געמאַכט מיט גוטע רייד. ווען ער האָט צוריק־געקעהרט דיא בעדואינער פרויען און קינדער, איז דער קאָמאַנדיר פון דיא על־חאוואזינען אַזוי בעגייסטערט געוואָרען פאַר דעם פּראָ־פעט, אַז ער האָט גלייך אָנגענומען דעם איסלאַם.

אַזוי איז מאהאָמעד געוואָרען דער הערשער פון אַראַביען. ווען ער איז געקומען אין מעדינא נאָך דעם זיעג איבער דיא בעדואינען, האָט ער זיך שוין געפיהלט אַזוי שטאַרק, אַז ער האָט צוזאַמענגעקלי־

בען אַן אַרמעע פון 30.000 מאַן און ערקלערט, אַז ער טרעט אַרויס געגען דיא ביזאַנטישע אימפּעריע. נאָר ווען ער איז צוגעקומען צום גרענעץ פון סיריען, האָט ער זיך פּלוצלונג אָבגעשטעלט און האָט נאָר אָפּגעמאַכט מיט עטליכע בעדואינער שטאַמען אויף דעם סיני האַלב־אינזעל, אַז זיי זאָלען אַנערקענען זיין אויבערמאַכט אָנ־שטאָט דיא אויבערמאַכט פון דעם ביזאַנטישען קייזער הערּאַקליוס.

מען רעכענט, אַז דיא אורזאַכע, ווארום ער האָט זיך צוריק־געקעהרט נאָך מעדינאַ אַנשטאַט צו בעפאַלען סיריען, וויא ער האָט עס געפּלאַנעוועט, איז געווען, ווייל ער האָט זיך געפיהלט שטערבליך קראַנק. ער האָט מורא געהאַט צו שטעלען אין קאַן זיין גאַנצע שווער־ערוואָרבענע מאַכט אין א קאַמפּף מיט דיא גריי־כען און איבערהויפּט מיט דיא קריסטען. מען זאָגט, אַז ער האָט געפיהלט, דאָס עס בלייבט איהם שוין ניט לאַנג צו לעבען. אין דער צייט פלעגט ער עס אָפט דערמאָנען, אַז זיין קראַנקהייט האָט ער צו פערדאַנקען דער פערגיפטונג פון דער אידישער פרוי זעינאַב.

יעדענפאַלס, ווען ער איז געקומען דעם נעכסטען יאָהר אין מעקאַ, האָט ער שוין גערעכענט, אַז דאָס איז זיין לעצטע רייזע. ער האָט צוזאַמענגעקליבען זיינע פיהרער און האָט פאַר זיי געהאַל־טען אַ דרשה, אין וועלכער ער האָט זיך אזוי וויא געזעגענט מיט זיי און מיט דער וועלט. ער האָט זיי איבערגעגעבען נאָך אַ מאָל דיא הויפּט־געבאָט פון איסלאַם און זיי אָנגעזאָגט צו לעבען אין פריעדען און אחדות, זיך אויף אימער צו ענטזאַגען פון גאולת הדם און זיך גוט צו בענעהמען מיט זייערע פרויען און שקלאַווען. געענדיגט האָט ער מיט דיא ווערטער: „יעצט האָב איך ערפילט אַלעס וואָס עס איז מיר בעשטימט געווען אויפצוטאָן."

ווען ער איז צוריק געקומען אין מעדינאַ, האָט ער זיך שוין גע־פיהלט אַזוי שוואַך, אַז ער האָט בעשטימט אבו־בעקער'ן פאַר זיין שטעלפערטרעטער און איז פערבליבען אין דער הויז פון זיין געליעב־טעסטער פרוי יאַאישאַ. מיט יעדען טאָג איז איהם אַלץ ערגער גע־וואָרען. איינינגע פון זיינע יונגע פערעהרער האָבען איהם געוואָלט ערקלערען פאַר גאָט'ס זוהן, אָבער ער האָט זיך ענטזאַגט דערפון

און געזאָגט: „גאָט האָט קיין זוהן, איך בין בלויז אַ מענש, וויא אַלע אַנדערע.“ דיא יעניגע, וואָס האָבען געטרויערט וועגען זיין קראַנקהייט און נאָהענטען טויט, האָט ער איין מאָל געטרויסט מיט דיא ווערטער: „איך זעה, אַז מיין טויט יאָגט אויף אייך אַ שרעק; אָבער האָט דען איינער פון דיא פריהערע פּראָפעטען אייביג געלעבט? איהר מוזט אַלזאָ וויסען, אַז עס וועט קומען דער טאָג, ווען איך וועל זיך שיידען מיט אייך און אוועק צו אַלאַה, מיין הערר.“

נאָך דיזע רייד האָט ער בעפוילען צו בעפרייען אַלע זיינע שקלאַווען און צו פערטהיילען זיין געלט צו אָרימע. אין זיין קאַסע האָט מען אָבער געפונען בלויז 6 דינאַרען, וואָס עס האָט געצייגט, אַז דער הערשער איבער אַראַביען איז געשטאָרבען אַן אָרימאַן, וויא ער איז געבאָרען געוואָרען. וויא ווייט מען וויים, האָט ער זיך קיינמאָל נים געיאָגט נאָך רייכטהימער פאַר זיך. זיין גרעסטע שוואַכקייט איז געווען זיין ליעבע צו פרויען נאָך דעם טויט פון חאַדידזשאַ. ער האָט אַליין ערקלערט: „מעהר פון אַלעם אין דער וועלט האָב איך ליעב געהאַט פרויען און פּערפיומען, אָבער אמת'ע ענטציקונג האָב איך נאָר געפונען אין געבעט.“

ער איז אויסגעגאַנגען דעם 7טען אָדער דעם 8טען יוני, 632טען יאָהר, ווען ער איז אַלט געווען 63 יאָהר.

אין מעדינאַ האָט ער אַלזאָ געלעבט 10 יאָהר, אָבער אין דיזער קורצער צייט האָט ער איינגעפלאַנצט דעם איסלאַם כמעט אין גאַנץ אַראַביען, וויא מיר האָבען דאָס שוין אויבען געזעהען.

11

דער קאָראַן.

יעצט וועלען מיר וואַרפען א בליק אויף מאַהאָמעד'ס גייסטיגע ווערק, אויף דעם קאָראַן, דיא ביבעל פון אַלע מוסולמאַנער. על־קאָראַן בעדייטעט בוך; אָבער דאָס איז ניט אַ געוויינליכער בוך, זאָנדערן דער אויסדרוק פון איסלאַם (פון געטליכען ווילען). דיא מוסולמאַנער גלויבען, אַז יעדעס וואָרט אין דיזען בוך איז דירעקט דיקטירט פון גאָט דורך מאהאמעד'ס מויל און אַז אַלעס צוזאמען איז דיא געטליכע וואהרהייט זייט דיא וועלט איז בעשאַפען געוואָרען.

אין דער ווירקליכקייט אָבער איז נאָר אַ טהייל פון קאָראַן דיקטירט געוואָרען פון מאהאָמעד'ן זעלבסט אין פערשיעדענע צייטען פון זיין פּראָפעטען־קאַריערע און אונטער פערשיעדענע אומשטענדען. זיינע שילער האָבען פערשריעבען, וואָס ער האָט געזאָגט. נאָך זיין טויט האָט מען געפונען טהיילען פון זיינע נביאות און דרשות פערשריעבען אויף פּאַרמעט, לעדער, פּאַלמבלעטער און זאָגאַר אויף דיא שולטער־ביינער פון שעפּסען. איינינגע שילער האָבען פערצייכענט איינפאַך, וואָס זיי האָבען זיך געקאָנט דערמאָנען פון דעם פּראָפעט'ס ווערטער. מאהאמעד זעלבסט האָט ניט געזאָרגט וועגען אַ ריכטיגע צוזאמענשטעלונג פון זיינע פּראָפּעצייהונגען און אויפקלעהרונגען. נאָר אַ קורצע צייט נאָך זיין טויט האָט מען געפונען פאר נייטיג צוזאמענצוקלייבען אַלע פערצייכענטע נביאות, און אבו־בעקר, דער ערשטער חאַליף (שטעלפערטרעטער פון פּראָפעט) האָט זיך דערמיט פלייסיג בעשעפטיגט. עס איז העכסט וואַהרשיינליך, אַז דער קלוגער און דיפּלאָמאַטישער מענש האָט עפּעס געענדערט און פערגלעט געוויסע פּסוקים פון קאָראַן. דיא ענדליכע צוזאמענשטעלונג פון קאָראַן אין דער פאָרמע, וויא ביז היינט צו טאָג, איז געמאַכט געוואָרען אין דער צייט, ווען אָסמאַן איז געוועזן חאַליף.

דיא צוזאמענשטעלונגען פון קאָראַן איז אָבער אָהן שום מעט־

האָדע און אָרדנונג. דער קאָראַן איז אַ מיש־מאַש פון פּסוקים, וועלכע ווידערשפּרעכען זיך גאַנץ אָפּט. מען דאַרף זיין אַ בלינדער פאַנאַטיקער צו זעהען אין דיזען בוך ניט נאָר גאָט'ס ווילען, זאָנדערן אפילו דעם געדאַנקען־אויסדרוק פון אַ מענשען מיט אַ קלאָרען פערשטאַנד. דער בוך איז צוטהיילט אין 114 סוראס אָדער קאַפּיטלען, אָבער אָהן שום צוזאַמענהאַנג. אייניגע קאַפּיטלען זיינען זעהר לאַנג, אַנדערע פערנעהמען בלויז עטליכע צייַלען. דיא פאָרמע פון דיא פּסוקים איז אַ פּאָעטישע (מאַהאַמעד איז געוועזן אַ פּאָעטישע נאַטור), און מאַנכע ענדיגען זיך זאָגאַר מיט גראַמען.

דיא רעדאַקטאָרען פון קאָראַן זיינען וואַהרשיינליך אַליין צו־מישט געוואָרען פון דיא ווידערהאָלונגען און ווידערשפּריכע, וועלכע זיי האָבען געפונען פערצייכענט אַלס דיקטירונגען פון פּראָפעט, און אַזוי וויא זיי האָבען בלינד געגלויבט, אַז יעדער וואָרט איז אַ געטליכע אָפענבאַרונג, האָבען זיי אַלעס איבערגעשריעבען, וויא זיי האָבען עס געקראָגען אונטער דער האַנד, איבערלאָזענדיג דיא מוסול־מאַנער צו מאַכען פּשט'לעך און פּלפּולים וועגען דיא מיינונג פון יעדען פּסוק און יעדען וואָרט. וועגען קאָראַן האָט מען טאַקע מיט דער צייט אָנגעשריעבען אַזוי פיעל בערג מיט קאָמענטאַרען, וויא וועגען דיא ביבעל.

נאָך זייער אינהאַלט זיינען אייניגע טהיילען פון קאָראַן איינ־פאַך פאַנטאַסטישע בילדער, וויא צום ביישפּיעל דיא שילדערונגען וועגען דיא „דזשינען" אָדער בעשעפּעניסען, וועלכע שוועבען אין דער לופט; אַנדערע ענטהאַלטען אַלגעמיינע מאָראַל־דרשות אַזוי וויא אין דיא ביכער פון אַנדערע פּראָפעטען און איבערהויפּט אַזוי וויא אין אַלע רעליגיעזע לעהרען, און דיא איבעריגע זיינען פול מיט ווידערהאָלונגען וועגען דיא ספּעציעלע פּונקטען פון מאַהאַמעדאַ־ניזמוס.

וועגן דיזע פּונקטען וועלען מיר דאָ זאָגען עטליכע ווערטער. אויף אייניגע פון זיי איז שוין אָנגעדייטעט געוואָרען אין דיא שיל־דערונגען איבער זיין לעבען און קאַמפּף.

דער צענטראל פונקט פון איסלאם איז: „קיין גאָט אויסער אַלאַה, און מאהאָמעד איז זיין פּראָפּעט.“ קאָראַן איז פול מיט ווידערהאָלונגען וועגען דיא איינהייט פון גאָט. דערמיט איז מאַ־האָמעד׳ס לעהרע א שטרענג מאָנאָטעאיסטישע. אין דער 112־טער סורא ערקלערט ער: „גאָט איז איינער. ער עקזיסטירט אייביג. קיינער איז ניט גלייך צו איהם.“ דאָך האָט ער ניט נאָר אנערקענט דיא געגענמאַכט פון טייוועל נאָך דיא פּערסיש־אידישע בעגריפע, זאָנדערן אויך גאַנצע מחנות פון מלאכים און שדים. נאָר זייערע אויפטואונגען זיינען ניט בעשטימט. דיא פסוקים וועגען דעם טייוועל זיינען צומישט און ווידערשפּרעכענד.

מאהאָמעד גיט זיך ניט ארוים פאר דעם ערשטען גרינדער פון איסלאם. אין עטליכע פסוקים, וועלכע זיינען צו־וואָרפען אין פער־שיעדענע סוראס, ערקלערט ער: „אָנפאנגס האָבען אלע מענשען גע־האט איין גלויבען, נאָר נאכהער האָבען זיך צווישען זיי אָנגעפאנ־גען רעליגיעזע שטרייטען... איסלאם איז דיא רעליגיאָן פון נח, אברהם, משה און יעזוס... זאָג: מיר גלויבען אין גאָט, און דאָס וואָס ער האָט ענטדעקט צו אברהם, ישמעאל, יצחק, יעקב און דיא 12 שבטים. מיר גלויבען אין דיא הייליגע ביכער, וועלכע משה, יעזוס און דיא נביאים האָבער ערהאַלטען פון הימעל....“

אלס אַן אראב און א חאניף מיט נאציאָנאלע שטרעבונגען האָט ער בעזאָנדערס פערעהרט דעם ביבלישען פאטריארך אברהם! דעם גאַנצען איסלאם האָט ער ארויסגעשטעלט אלס, אברהם׳ס רעליגיאָן, פון וועלכער ער האָט נאָר אזוי פיעל געוואוסט, וויא ער האָט עס געהערט פון דיא חאניפען. אין איינינגע פסוקים שטעלט ער ארוים דיזע גאַנץ־אונבעשטימטע רעליגיאָן געגען דיא אידישע און קריסט־ליכע, וויא צום ביישפּיעל: „אברהם איז ניט געוועזען א איד און ניט א קריסט, ער איז געוועזען א רעכט גלויביגער, א מוסולמאַן, א פער־עהרער פון איין גאָט... דיא אידען און דיא קריסטען זאָגען: נעהמט אַן אונזער גלויבען, אויב איהר ווילט גערעטעט ווערען. ענט־פער זיי: מיר אנערקענען דעם גלויבען פון אברהם, וועלכער האָט

זיך אָבגעזאָגט צו דיענען צו געצקעס און האָט זיך נאָר געבוקט צו איין איינציגען גאָט.״

אינטערעסאַנט זיינען דיא פּסוקים, אין וועלכע ער ענטפערט דיא אונגלויביגע אין איסלאם. אין איין אָרט פון קאָראַן ערקלערט ער: „ווען מען רעדט איין דיא אונגלויביגע אָנצונעהמען גאָט׳ס וואָרט, ערווידערען זיי: „מיר פאָלגען דעם גלויבען פון אונזערע על־טערען.״ אָבער דאַרפען זיי דען אויך פאָלגען, ווען זייערע עלטערן זיינען געווען אין פינסטערנים און אירטהום?״ דעם זעלבען אַר־גומענט, וועלכען מען קען אָנווענדען געגען יעדען אַלטען גלויבען, ווידערהאָלט ער כמעט מיט דיא זעלבע ווערטער אין פערשיעדענע סוראס. אין איין סוראַ ווענדעט ער זיך צו דיא יעניגע, וואָס האָבען פערלאַנגט נסים פון איהם, מיט דיזע ווערטער: „דיא פריהערע פּראָפעטען האָבען געצייגט וואונדער, און דיא אונגלויביגע האָבען זיי דאָך געטויטעט... נסים זיינען אין גאָט׳ס מאַכט. ער צייגט זיי אייך ניט, ווייל ווען איהר וואָלט זיי געזעהען, וואָלט איהר אויך גע־בליבען אין אייער אונגלויבען... ווען מיר וואָלטען אַראָפּגעשיקט מלאכים פון הימעל, ווען טויטע וואָלטען גערעט, וואָלטען זיי אויך ניט געגלויבט... ווען זיי וואָלטען געזעהען וויא דער הימלישער גע־וועלב פאַלט אויף זייערע קעפּ, וואָלטען זיי נאָר געזאָגט דאָס זיינען געדיכטע וואָלקענס... יעדעס פאָלק האָט צוריקגעשטויסען זיינע נביאים — אלע דיזע פעלקער זיינען אונטערגעגאַנגען. זיי האָבען גערופען גאָט׳ס שליחים: שווינדלער, און זיי זיינען אומגע־קומען... אויך פריהער האָט מען זיך אויסגעלאַכט פון גאָט׳ס דיענער, אָבער דער סוף איז געווען א ביטערער פאַר דיא אָפּלאַ־כערס.״

אין קאָראַן זיינען צווייהט פערשיעדענע פּסוקים, אין וועלכע דיא אונגלויביגע-ווערען געסטראַשעט מיט דיא שרעקליכסטע שטראָ־פען פון גאָט... קוריעז איז אויך דער פּסוק, וואו מאהאמעד ענט־פערט זיינע געגנער, וועלכע האָבען איהם אויפגעוואָרפען, דאָס ער פּרעדיגט אין דער אַראַבישער פאָלקסשפּראַך (קיין אַנדערע האָט ער

איבערהויפּט ניט געקענט) : „ווען מיר וואָלטען איבערגעגעבען דעם איסלאַם אין אַן אונבעקאַנטע שפּראַך, וואָלטען זיי געשריען : „וואָרום האָט ער ניט דייטליך ערקלערט ?“

דער זאַנדערבאַרסטער טהייל פון קאָראַן איז דיא לעהרע וועגען דעם זאָגענאַנטען פאַטאַליזמוס. מאַהאָמעד האָט נעמליך געפּרע־דיגט, אַז דער שיקזאַל פון יעדען מענשען איז פאָראויס בעשטימט פון גאָט אַליין. דיזע לעהרע איז אָבער זעהר צומישט און אונדייט־ליך, דען ווען מען זאָל איהר פיהרען צו לאָגישע שליסע, בלייבט דעם מענשען זעלבסט גאָר ניט צו טאָן, אום צו ענדערן זיין שיקזאַל. שטרייטיגקייטען וועגען דיזען וויכטיגען פּונקט פון דער מאַהאמע־דאַנער רעליגיאָן האָבען געפיהרט צו דער ערשטער פערטהיילונג פון מוסולמאַנער און דיא סעקטען פון סוניטען און שיאיטען.

אין איין סורא שטייט אַזוי געשריבען : „גאָט האַלט אין זיינע הענד דיא שליסלען פון דאָס פערבאָרגענע. ער וויים אַלעס, וואָס עס קומט פאָר אויף דער ערד און אין דער טיפענים פון ים. אַ בלעטעל פאַלט ניט פון אַ בוים אָהן זיין וויסען. עס איז ניטאָ קיין קערנדעל אויף דער ערד, וואָס זאָל ניט זיין פערשריעבען אין גאָט׳ס בוך...“ אין אַן אַנדער סורא ערקלערט ער : „ניט איהר האָט גע־טויטעט דיא פיינדע פון איסלאַם, זיי זיינען געפאַלען אונטער דעם שווערד פון אַלמעכטיגען. ניט דו, מאַהאמעד, ביזט אָנגעפאַלען אויף זיי, זאָנדערן גאָט, אום צו צייגען זיין שוץ. יעדעס פאָלק האָט זיין בעשטימטען שיקזאַל, מען קען איהם ניט אָפּלייגען, ניט שנעלער מאַכען.“

ניט אַכטענדיג אויף דיזען פאַטאַליזמוס, אַנערקענט מאַהאָמעד דאָך דעם פרייען ווילען פון יעדען מענשען. דער פרייער ווילען איז אָבער, נאָך זיין לעהרע, בעשרענקט אויף דעם מענשען׳ס אינערליכע מאָראַל און אויף זיין טרייהייט צו גאָט׳ס געבאָט. דער מענש קען טאַקע ניט ענדערן דעם שיקזאַל, וועלכער איז בעשטימט פון אויבען, אָבער ער האָט דאָך דיא פרייהייט צו בלייבען גוט אָדער שלעכט, גלויביג אָדער אונגלויביג.

אויף דיזער וויזע האָט ער זיך אַרויסגעדרעהט פון דעם שטענ־

דיגען ווידערשפּרוך צווישען דער געטליכער השגחה, וועלכע בע־שטימט און בעזאָרגט אַלעס אויף דער וועלט, און דעם פרייען ווי־לען פון מענשען. אַזוי וויא ער איז ניט געווען אַ פילאָזאָף און זיינע אנהענגער האָט ער נור געלערנט צו גלויבען בלינד, צו זוכען דיא גרעסטע בעפרידיגונג אין תפילות און צו קויפען זיך אַ זיכערן פּלאַץ אין גן־עדן דורך פּינקטליכע אויספיהרונגען פון אַלע פאָר־שריפטען אין קאָראַן פאַר אַ גוטען מוסולמאַן, האָבען זיי זיך גאַנץ ווייניג געקימערט וועגען פילאָזאָפישע חקירות און האָבען זאָגאר ניט געזעהען דעם אָפענעם ווידערשפּרוך אין זיין לעהרע וועגען פאַטאַ־ליזמוס און וועגען דיא שטראפען אָדער בעלוינונג פאר מענשליכע האַנדלונגען.

אין איין סורא ווערט ערקלערט : „דער מענש איז ארומגערינ־געלט מיט מלאכים, וועלכע בייטען זיך שטענדיג. גאָט האָט זיי געהייסען בעוואַרען דעם מענש. ער נעהמט צו זיין הילפע נאָר דאַן, ווען דער מענש ווערט פערדאָרבען.“ נאָר וויא אַזוי אַ מענש קען פערדאָרבען ווערען אָהן גאָט'ס צושטימונג און וואָרום איהם קומט אַ שטראָף, ווען גאָט האָט פאָראוים אַלעס בעשטימט — דאָס זוכט מאַהאָמעד גאָר ניט צו ערקלערען.

אויך זוכט ער ניט צו ערקלערען, וויא אַזוי דער טייוועל קען האָבען אַזאַ מאַכט איבער מענשען, אַז זיי זאָלען טאָן שלעכטעס, ווען גאָט וויל, אז זיי זאָלען טאָן גוטעס און ווען ער האָט איבער־הויפּט בעשטימט זייער שיקזאַל בשעת זיי ווערן געבאָרען.

נאָר וויא באַלד מאַהאָמעד האָט אנערקענט דעם פרייען ווילען פון מענשען און דיא גרויסע פערדארבענדע ווירקונג פון טייוועל אויף מענשען, טראָץ דער געטליכער בעשטימונג פון אַלעס, וואָס עס פאַסירט און דאַרף פּאַסירען אין דער וועלט, האָט ער שוין גע־מוזט קומען צו דיא געוועהנליכע לעהרען פון אַלע רעליגיאָנען וועגען אַ גן־עדן פאַר גוטע און פרומע און א גיהנם פאַר שלעכטע און אונ־גלויביגע. דאָ האָט זיך זיין קרענקליכע פאַנטאַזיע פאַנאַנדערגע־לאָזען. אייגענטליך האָט ער אין זיינע שילדערונגען וועגען גיהנם, גן־עדן, לעצטען געריכט און איבערהויפּט וועגען דעם לעבען אויף

יענער וועלט קאָפּירט דיא פאָרשטעלונגען פון פערסען, אידען און קריסטען, נאָר ער האָט דיא בעלוינונגען אין גן־עדן געמאַכט אנצי־הענדער דורך פערשפּרעכונגען צו בעפרידיגען געוועהנליכע מענש־ליכע ליידענשאַפטען. ער האָט איינפאַך בעשריעבען דעם גן־עדן אַלס א פּרעכטיגען גאָרטען, וואו דיא גלויביגע וועלען לעבען איי־ביג אין קערפּערליכע פערגניגען צוזאַמען מיט שעהנע און רייצענדע מיידלעך, דיא זאָגענאַנטע הורי...

אזא גן־עדן האָט פאָלשטענדיג געשטימט מיט דיא בעגריפע און בעגעהרען פון דיא אַראַבען און איבערהויפּט פון דיא אזיאַטען. דאַ־רום האָט דער מאַהאָמעדאַניזמוס געהאַט אזא שטאַרקע צוציהונגס־קראַפט פאַר זיי. אזוי וויא מאַהאָמעד האָט פערשפּראָכען אַלע גלי־קען פון גן־עדן יעדען מוסולמאַן, וואָס וועט פאַלען אין א שלאַכט מיט אונגלויביגע, — דאָס וואָס ער האָט גערופען „היילינע מלחמה“, וויא עס איז שוין ערקלערט געוואָרען אין א פאָריגען קאַפּיטעל — זאָ זיינען דיא פאַנאַטישע מוסולמאַנער גערן געגאַנגען ריזיקירען מיט זייער לעבען אויף דעם בעפעהל פון זייערע חאַליפען.

דיא בעגייסטערונג פון דיא אַראַבען פאַר דעם איסלאַם איז גע־ווען אזוי גרויס, אז אין א קורצער צייט האָבען זיי מיט דער מאַכט פון שווערד פערשפּרייטעט זייער גלויבען איבער גאַנץ וועסט און צענטראַל אזיען, איבער טהיילען פון אינדיען און כינא, איבער גאַנץ נאָרד־אפריקא, פון וואַנען א טהייל פון זיי האָט זיך אריינגעריסען אין שפּאַניען און האָט געסטראַשעט צו פערפלייצען אייראָפּא. אַלע קריסטליכע פעלקער פון אייראָפּא האָבען געמוזט קעמפּפען יאָהר־הונדערטע געגען דיא מוסולמאַנער וועלט, וועלכע איז ריעזיג גע־וואַקסען ניט נאָר אין צאָהל, זאָנדערן אויך אין קולטור.

וואָס מען זאָל ניט דענקען וועגען מאַהאָמעד'ן זעלבסט און זיין רעליגיעזע לעהרע, וויא זיא איז אויסגעדריקט אין קאָראַן, נאָר זי־כער איז עס יעדענפאַלס, אז אונטער דעם איינפלוס פון איסלאַם האָבען דיא אַראַבען גייסטיג אויפגעלעבט, האָבען אויפגערודערט דיא גאַנצע וועלט און האָבען אויך פיעל געווירקט אויף דעם פּראָ־

גרעם אין איירָאפּאַ. דיא הויפּשטעדט פון דיא מוסולמאַנער מלוכות, ספּעציעל באַגדאַד און קאָרדאָווא, זיינען געוואָרען דיא צענטערס פון בילדונג און ציוויליזאַציאָן אין מיטעלאַלטער, און פון דיזע צענטערס האָט זיך צוגאָסען אַ ליכט איבער איירָאפּאַ, וועלכע איז דאַן בעדעקט געווען מיט דיא פינסטערע וואָלקענס פון קאַ־טאָליציזמוס.

ע נ ד ע.

קאטאלאג

פון דער

אינטערנאציאנאלער ביבליאטהעק פערלאג קאמפ.

פרייז.

פיליפ קראנץ, קולטור געשיכטע, 3 בענדער,
1000 זייטען, 100 בילדער, שיין געבונ־
דען, פרייז יעדער באנד.................75 ס.

" " דיא געשיכטע פון דער גרויסער
פראנצויזישער רעוואלוציאן,
3 טהיילען אין איין באנד, שיין געבונ־
דען...75 "

" " יציאת מצרים, מיט איין קארטע
פון מצרים.................................15 "

" " אריסטאטעל, זיין ביאגראפיע......10 "

" " וואס הייסט נאציאן — זיינען
אידען א נאציאן?........................10 "

י. גארדין, גאט, מענש און טייוועל,
דראמע אין 4 אקטען.....................25 "

" " ...אפיע..........10 "

...זייזאק ניוטאן 10 "

15 " " "

15................ "

ISBN:0-657-11478-2